

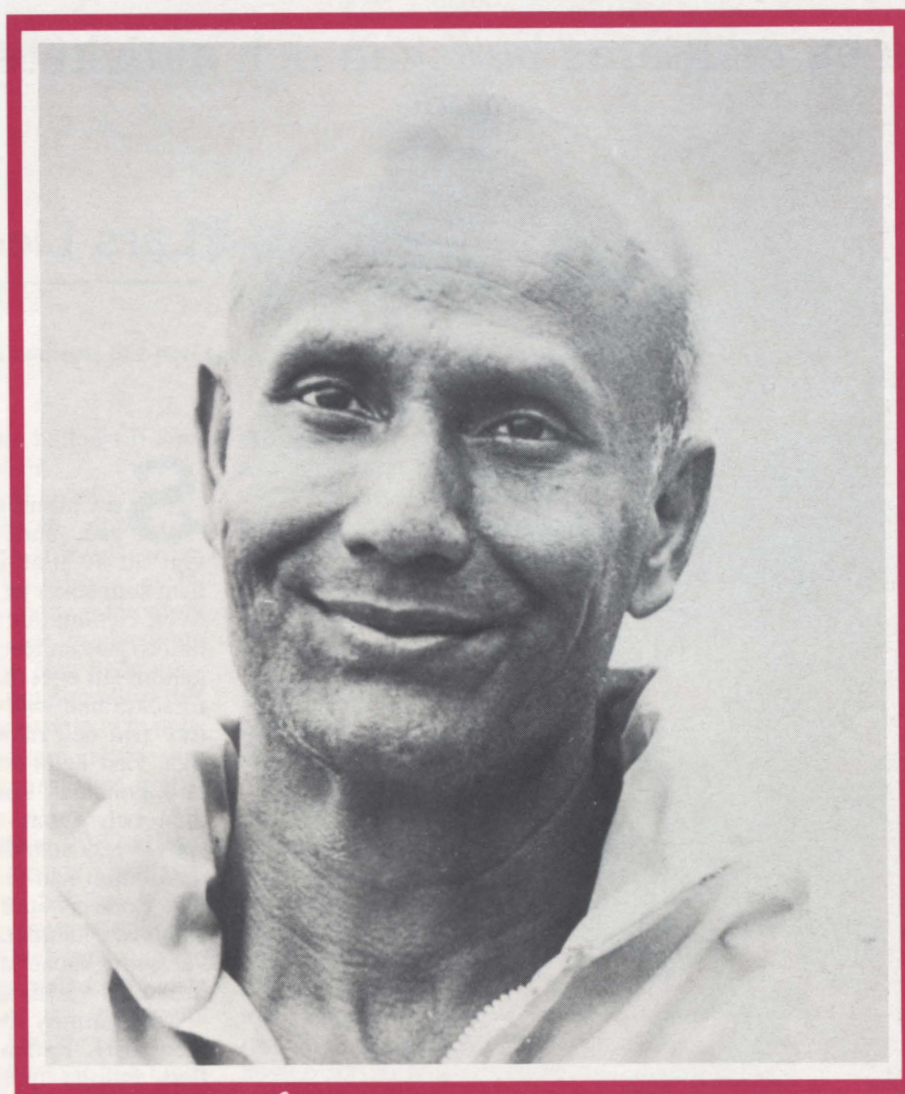
SÖKAREN

NR 6

1990 ÅRGÅNG 27

PRIS 28:00 INKL. MOMS

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor

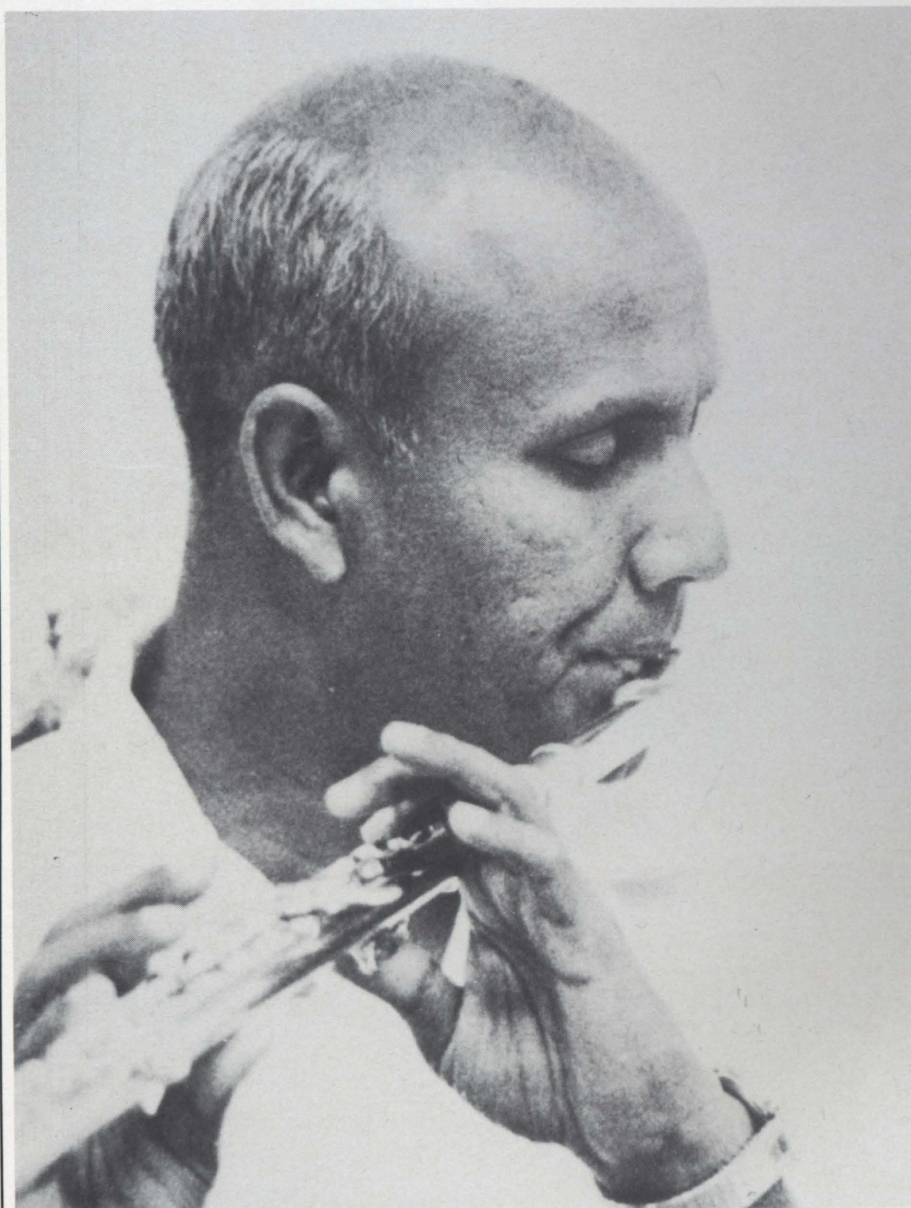

Sri Chinmoy

Sri Chinmoy en andlig mästare i vår tid

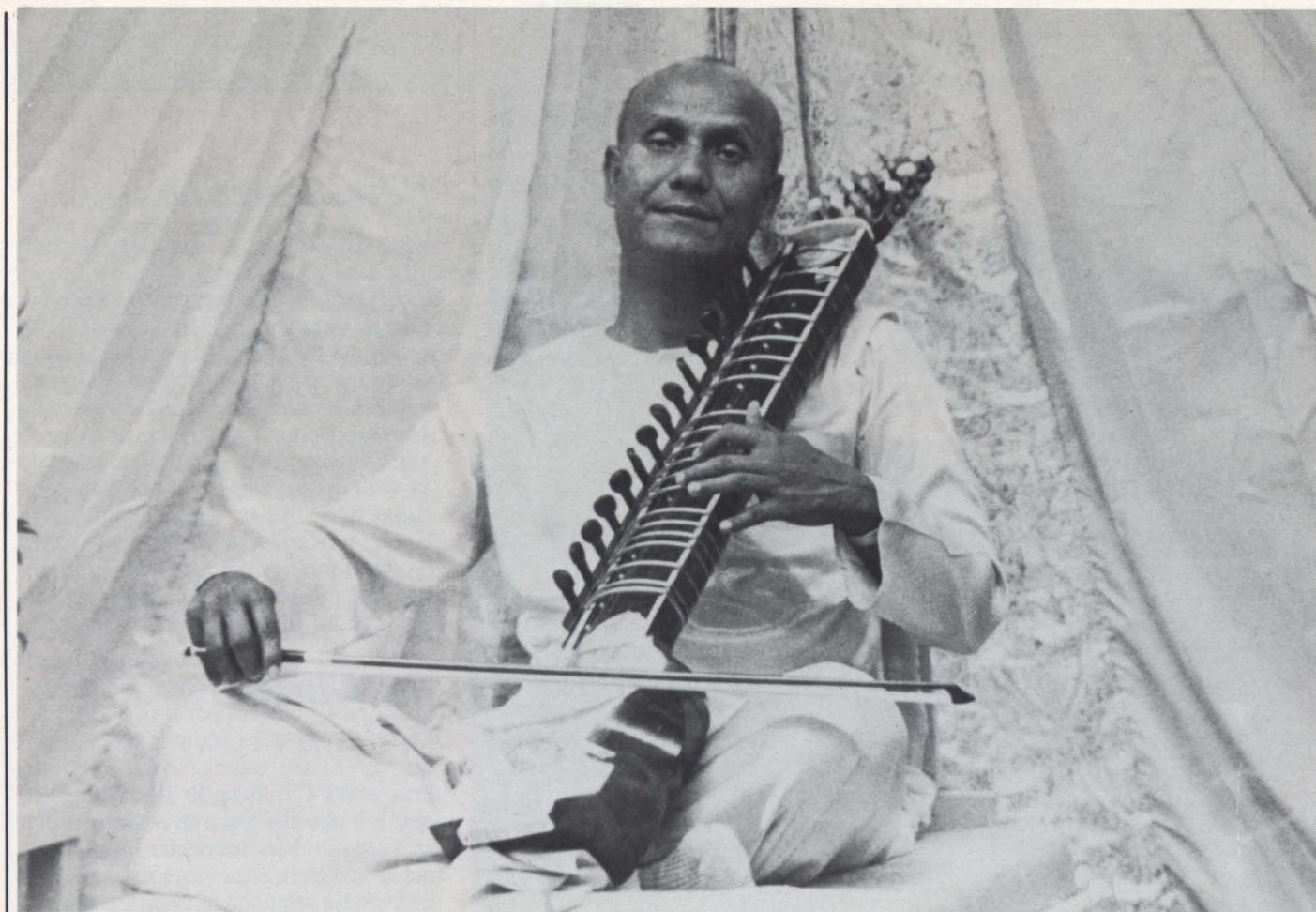
Om en mästaress budskap och aktiviteter

Lars Liedström

Sri Chinmoy är en fullt förverkligad, andlig mästare som har vikt sitt liv åt att inspirera och vägleda dem som söker en djupare mening med livet. Genom sin undervisning i meditation, genom föredrag och skrifter och genom sitt eget tillämpande andliga liv försöker han visa andra hur man finner inre frid och närmar sig det fullkomliga. Han är bl a verksam som författare, konstnär, kompositör och idrottsman och ägnar sitt liv åt oavbrutet självöverskridande. – Genom bön och meditation kan vi sträva efter ett ständigt flöde av inre fulländning, genom osjälviskt handlande kan vi överskrida vår yttre kapacitet och skapa en mer fulländad värld, lär Sri Chinmoy.

Sri Chinmoy föddes i Bengalen i Indien 1931. Redan som barn hade han flera andliga upplevelser. Vid tolv års ålder kom han till Sri Aurobindo Ashram i Pondicherry i södra Indien. Där levde han ett intensivt andligt liv som bestod av meditation (ibland ända upp till 14 timmar om dagen) poesi, sång och musik samt studier av språk, litteratur och konst. Dessutom var han en aktiv idrottsutövare. I djup meditation besökte han inre världar som genomströmmade honom med frid och lyckalighet. Inåtvänd under långa perioder av tystnad sökte han de inre djupen av

Sri Chinmoy håller en konsert, där han spelar på sitt favoritinstrument, esraj.

sitt väsen för att finna källan till sina lyckosamma upplevelser.

Detta sökande betydde allt för honom. Hans enda önskan, uppriktiga längtan och oavbrutna strävan var att finna källan. När det slutligen inträffade, hade något inom honom transformerats. Hans begränsade medvetande hade blivit obegränsat. Han hade upplevt sitt innersta Jag som den alltid flödande källan till all existens och uppnått vad andliga sökare alltid har strävat efter: Upplýsning eller Gudsförverkligande.

Under de nästföljande 20 åren fördjupade och expanderade han sitt Gudsförverkligande på Sri Aurobindo Ashram. Efter en inre uppmaning lämnade han ashramet 1964 och flyttade till New York för att hjälpa och vägleda andra människor till att uppnå Gudsförverkligande. Där är han sedan dess verksam och undervisar bl a i meditation på det andliga hjärtat, vilket han anser är den snabbaste och säkraste vägen mot målet. Det finns enligt Sri Chinmoy huvudsakligen två vägar till Gudsförverkligande: den ena går genom hjärtat och den andra går genom sinnet. Båda leder mot Målet, men sinnets väg anser han är svårare och innehåller flera fallgropar. Hjärtats väg är enligt Sri Chinmoy både snabb och säker. Det andliga hjärtat, som Sri Chinmoy talar om, är beläget i mitten av

brösten, i mitten av vår existens. I det andliga hjärtat finns själen, vårt sanna väsen, som ger Upplýsning. Därför rekommenderar Sri Chinmoy oss att hellre leva i hjärtat än i sinnet.

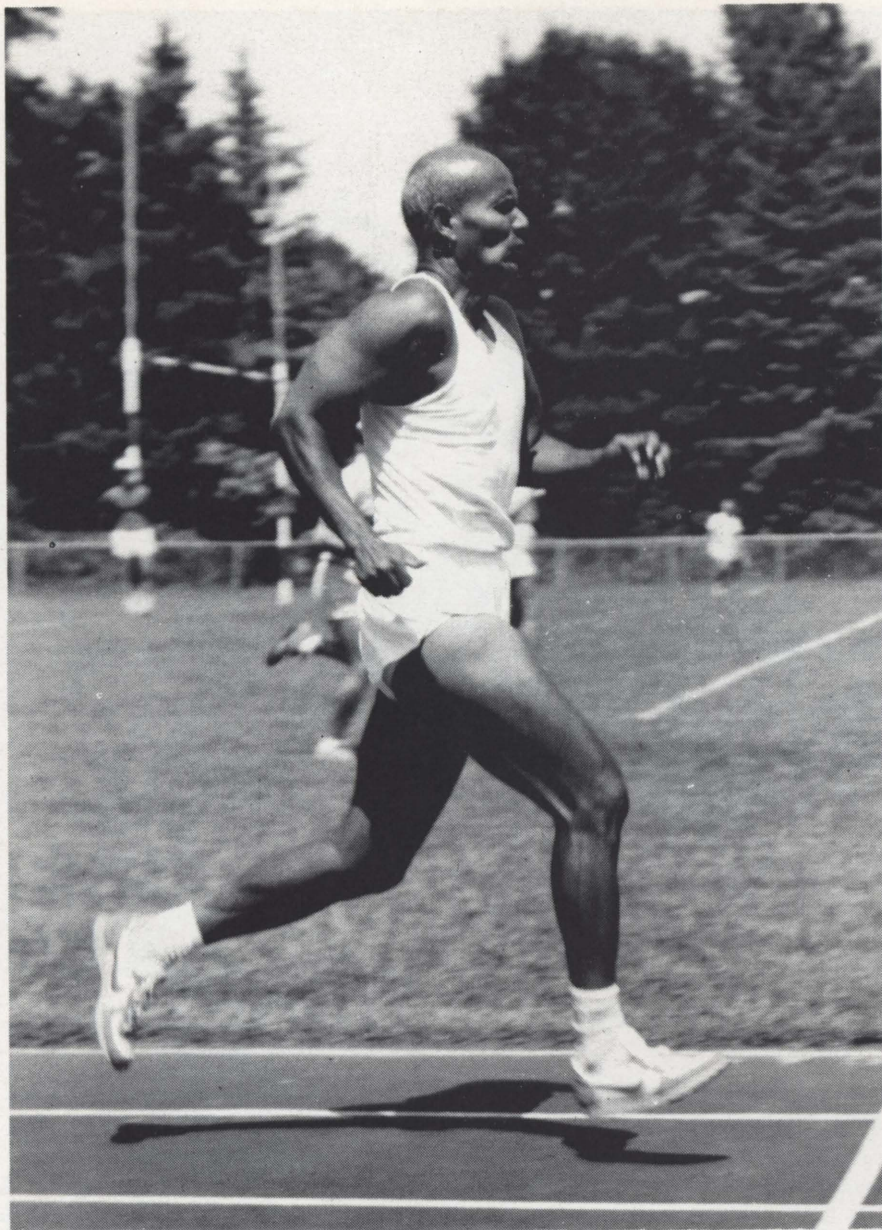
Frid

Vad Sri Chinmoy bl a undervisar i, är hur vi kan uppnå inre frid. Genom att vi själva uppnår inre frid, kommer jorden att bli en fredligare plats att leva på. Själv säger Sri Chinmoy: "Att ha frid är att ha skatternas skatt", "det är bara genom inre frid som vi kan ha sann yttre frihet" och "den största olycka som kan drabba en människa är att förlora sin inre frid." Han leder bl a fredsmeditationer, öppna för allmänheten, i New York varje vecka. Dessutom reser han runt, både i USA och andra länder, för att hålla föredrag, meditera och hålla fredskonserter. Sri Chinmoy lever ett aktivt liv och visar genom sitt eget liv att andlighet inte är en flykt från världen, utan ett medel att transformera den. Enligt Sri Chinmoy är frid dynamisk och kreativ, den är inte passiv. "Frid betyder inte frånvaron av krig", hävdar han, "frid är närvaron av harmoni, kärlek, tillfredsställelse och enhet. Frid betyder en flod av kärlek i världsfamiljen."

Meditation

För den som vill leva ett andligt liv, är meditation av stor betydelse. Meditation betyder inte bara att sitta stilla i fem eller tio minuter. Det kräver medveten strävan. Sinnet måste vara lugnt och stilla samtidigt som det måste vara uppmärksamt för att inte tillåta störande tankar eller begär att komma in. När vi kan få sinnet att vara lugnt och stilla, kan vår inre varelse åkalla oändlig frid, ljus och glädje att komma in och uppfylla oss. Detta är meditation.

Det slutliga målet med meditation är att uppnå Gudsförverkligande, dvs medvetet förverkligande av vår enhet med Gud. Många människor har läst böcker om Gud och hört berättas om Gud av andra. För de flesta av oss är Gud dock bara mentala spekulationer. Men när man har uppnått gudsförverkligande, vet man medvetet vem Gud är, hur Han ser ut, vad Han vill. Man förblir i Guds medvetande och talar till Gud ansikte mot ansikte. Man ser Gud både i det begränsade och i det obegränsade, man ser Gud både som personlig och opersonlig. Och i detta fall är det inte en mental hallucination; det är en direkt verklighet.

Sri Chinmoy under maratonträning.

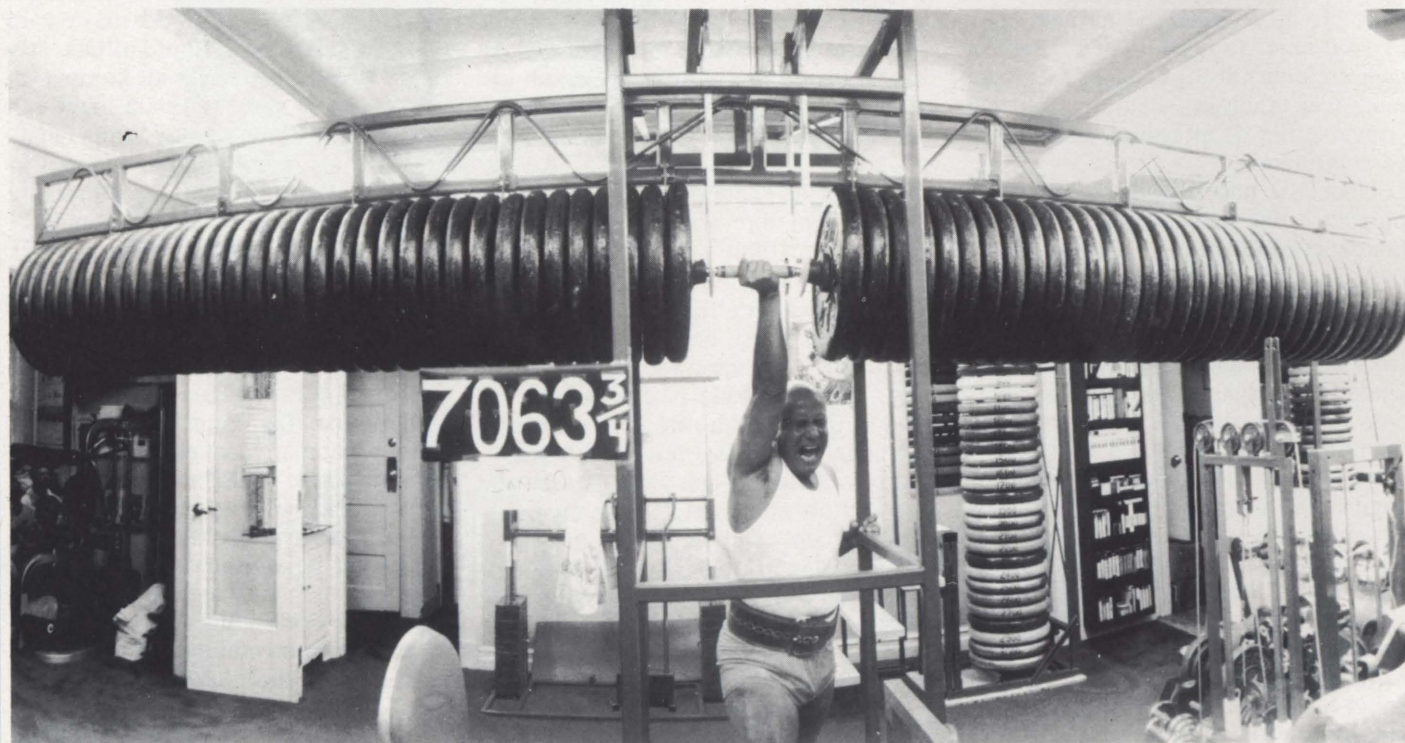
Reinkarnation

Efter att döden har inträffat, återföds själen så småningom i en ny kropp, sedan den lämnat den gamla. Själen är till sin natur evig. Den genomgår födelse och död i den fysiska världen för att kunna fortsätta utvecklas. Själen utvecklas från mineralriket till växtriket, djurriket och människoriket. Just nu är vi människor, men vi har ännu inte lagt av våra djuriska böjelser och kvalitéer. Ännu är vi till en viss del djur, grälände, bråkande och kämpande. Men en dag kommer det att finnas gudomliga människor här på jorden, precis som det nu finns mänskliga varelser.

Sri Chinmoys bedrifter

Enligt Sri Chinmoy är det viktigt att det inre och det yttre livet följs åt och att man inte bara utvecklar själen, utan också kroppen, eftersom kroppen är det instrument som själen manifesterar sig genom. Därför har Sri Chinmoy alltid påpekat vikten av att hålla kroppen i form vid sidan om meditationen. Självt har han ständigt varit sysselsatt med bl a löpning, tennis, längdhopp och spjutkastning. Sri Chinmoy lever som han lär i ständigt självöverskridande, genom att alltid prestera sitt yttersta.

Detta levnadssätt har gjort Sri Chinmoy till en framgångsrik maraton- och

Sri Chinmoy när han gör sitt enarmslyft på 7063 3/4 pund.

Andlig utveckling

ultramaratonlöpare. Men det mest häpnadsväckande exemplet på Sri Chinmoys förmåga att hela tiden överskrida sig själv, är hans framsteg som tyngdlyftare. Efter en knäskada i juni 1985 tvingades han att hålla uppe med maratonlöpningen. I stället började han att lyfta vikter. Den 26 juni 1985 gjorde han vid 53 års ålder sitt första enarmslyft på 40 pund (18,2 kg). Sedan den dagen kastade han sig in i ett seriöst träningsprogram med syftet att lyfta tyngre och tyngre vikter. Den 18 november lyfte han för första gången lika mycket som sin egen vikt – 155 pund (70,4 kg) – med en arm, vilket är något som bara några få människor klarar av. Sri Chinmoy menar att hans framgångar beror på viljestyrka och självdisciplin. "Du tror kanske att koncentration, bön och meditation bara är till för det inre livet", säger Sri Chinmoy. "Men jag vill säga nej! Vi kan även använda den inre kraften för det yttre livet. Från meditation och koncentration får vi styrka, och denna styrka kan fullgöras i det fysiska likaledes." När han var på besök i Kyoto 11 januari 1986, utförde han ytterligare en bedrift – 2 230 armhävningar under 59 minuter och 40 sekunder. "Meditation kan också manifesteras kraft i det fysiska. Jag vill uppmuntra mina sökande vänner genom dessa utmanande prestationer som överskrider begränsande barriärer." Den 11 augusti var det så dags att sätta världsrekord i enarmslyft – 303 1/4 pund (137,7 kg). Han vägde då själv 158,5 pund (72,0 kg). Det tidigare världsrekordet var på 300 pund, och var satt av amerikanen Paul Anderson, som själv vägde 345 pund. "Min filosofi är självöverskridandets filosofi. Jag försöker varje dag att bli ett bättre instrument för Gud." Dessa framsteg trotsar alla teorier om att köttätande på något vis skulle vara nödvändigt för att man skall få starka muskler, då han själv har varit vegetarian i hela sitt liv.

Efter att ha satt världsrekordet i enarmslyft fortsatte han att göra helt otroliga framsteg som tidigare ej hade skådats. Höjdpunkten nåddes 30 januari 1987, när han gjorde sitt historiska lyft efter att ha tränat i endast 19 månader. Han lyfte då den största och tyngsta hantel som någonsin har konstruerats – 7 063 3/4 pund (3,2 ton) – med bara en arm. Efteråt emottog han ett certifikat från Förenta staternas amatöratleters organisation och ett championpris från Brittiska amatörtyngdlyftares förening för sitt otroliga lyft. Självt säger han att hans syfte med tyngdlyftning inte är att sätta världsrekord eller vinna personlig

uppskattning, utan att demonstrera för andra den inre fridens kraft. "Jag har ingen aning om hur långt min Herre kommer att föra mig. Vilket mål Han än satt för mig, skall jag fullt hängivet följa Honom. Hans Medkänsla och Vägledning är min yttre styrka och min inre kraft."

De som önskar informationer om Sri Chinmoy, hans böcker och musik, kan skriva till: AUM Förlag, Tuvängsvägen 7, 756 45 Uppsala.

Se annons på sidan 19!

Sri Chinmoy leder en fredsmeditation i New York.

Meditation enligt Brunton

Mona Sundquist

Mitt i natten blev Anna Bornstein upprörd av en dam, som närmade sig sin hundraårsdag. Damen måste bara få berätta. Kvällen innan hade hon sett ett TV-program om nära döden-upplevelser. En sådan upplevelse hade hon själv haft som barn en gång när hon var nära att förblöda. Under hela sitt liv hade hon inte berättat för någon om det. Anna Bornstein var den första som fick veta.

Annas kommentar:

– Det var en filosofiskt lagd kvinna. Jag tror att det berodde mycket på den där upplevelsen.

Det är föredragskväll på PAN, center för hälsa och helhet i Stockholm. Anna Bornstein talar över ämnet "Meditation – en väg till ett djupare liv".

Den gamla kvinnans nära döden-upplevelser tar hon som ett exempel på vad som kan hända när medvetandet en gång frigjorts från det kroppsliga:

– Man får en helt annan inställning. Det påverkar hela ens liv.

Den meditationsmetod som Anna Bornstein presenterar är Paul Bruntons. Hon har översatt flera av hans böcker till svenska. Hon har skrivit om honom – och hans lärjunge Antonio Damiani – i sin tidskrift Mandala.

Metoden har Brunton grundligt beskrivit i sina två böcker "Vägen till Överjaget" I och II.

Det är en effektiv metod, försäkrar Anna Bornstein:

– Den är en självanalys, som är naturligt inbyggd i livet.

Den grundläggande frågan som man bör ställa sig under meditationen är: Vem är jag?

Med den frågan tonande inom sig tränger man igenom skikt efter skikt av sig själv, först kroppen, sedan känslorna och tankarna – för att till sist komma fram till jagets rot.

Förutsättningen för att nå roten av sig själv är, som i all meditation, att man når koncentration, där uppmärksamheten blir skarp.

För nybörjaren kan det vara svårt – uppmärksamheten vandrar lätt hit och dit.

– Man känner när medvetandet sjunker inåt, förklarar Anna. Det är precis som att dyka under vattnet.

I det tillståndet har tanken en genomlysande kraft, och det är dags att börja självanalysen.

Kroppen är alltså det första skiktet att tränga igenom i meditationen.

– Se en person först som tvååring och sedan som åttioåring, säger hon för att förklara vad hon menar. Cellerna har bytts ut flera gånger om. Kroppen är helt förändrad. Ändå: man känner inte att man har förändrats. Samma personlighet är kvar!

Den insikt som kommer med meditationen, är att "jag" inte är min kropp.

Mitt i denna insiktsprocess kommer livet självt att hjälpa till:

– Livet kommer att ställa mig inför situationer där jag ser att jag inte är min kropp. Meditationen och livet blir en enhet. Det är väldigt påtagligt, när så sker. Och man blir verkligen glad, när man ser att livet försöker föra en till insikter. Livet har en intelligens!

Paul Brunton talar om att den djupa meningen med vårt liv är att vi skall lära känna oss själva – och verkligheten bakom Universum.

Märkliga ting sker när meditationen leder till ökad medvetenhet:

– Då lever man ett mer intensivt, rikare liv än tidigare. De grå perioderna upphör i livet. Varje dag blir fylld av mening på ett djupt sätt.

När vi i meditationen kommit bortom det yttersta, mest begränsande skiktet – kroppen – utvecklas vi enormt, förklarar Anna:

– Vi kommer bortom tiden, sådan vi

vanligen upplever den, och åldrandet.

Men det kan ta lång tid av daglig meditation, innan man tycker sig notera att någonting händer.

– Det kan vara lätt i början, och man gör framsteg som lockar en in på vägen, säger Anna. Det är som en nåd från ovan. Men sedan kan man få jobba – och jobba igen.

Många faller på detta, att de inte ser några resultat av meditationen:

– Det är synd. För de här svårigheterna möter alla. Och man kan egentligen inte avgöra vilka framsteg man gör. Plötsligt en dag lyfts man.

När jag nått fram till insikten att jag inte är min kropp, kommer nästa skikt: känslorna.

– Det är ett ännu svårare skikt att komma igenom, kommenterar Anna. För det mesta är vi lyckligen omedvetna om hur starka känslorna är – och hur djupa de känslor är – t ex band till andra människor – som dragit oss hit till jorden.

Hon beskriver hur en djup passion plötsligt kan komma upp under meditationen – eller vrede, äregirighet...

– Det är känslor som styr hela vårt liv. De gör oss till robotar.

Meditationens andra skikt är genomträngning, när insikten kommit: "Jag är inte mina känslor".

– Det man når, är ett djupt, starkt och glädjefyllt liv.

Det tredje skiktet, som man skall tränga igenom i meditationen, är tankarna, bl a de djupa föreställningar vi har, som formar våra upplevelser, t ex föreställningen om orsak och verkan. När man skalat bort också det skiktet, återstår "jagets rot".

– Det är ett väldigt djupt skikt. Här behövs yogiska förmågor.

Paul Brunton talar om att man i meditationen är en pärlälskare, som tar sig allt djupare genom de här skikten – ned till pärlan på havsbotten.

Anna Bornstein väjer inte för de praktiska svårigheter som möter den som börjar meditera.

– Ett år efter det att jag började meditera hände det att mina ben somnade, jag svettades eller fick andra kroppsliga besvär. Men jag fortsatte, och nu känner jag under meditationen inte av att jag har en kropp.

Det är viktigt att meditera varje dag, påpekar hon. Bäst är en halvtimme morgon och kväll. Men också en kvart om dagen kan ge resultat – om man gör det med hjärtat.

Paul Brunton skriver att den bästa metoden av alla för att nå fram till jagets rot är en djup längtan efter det högre jaget och kärlek till detta.

Anna Bornstein

Paul Brunton. Etsning av Gottfried Meyer.

Att ta med sig Nirvana från en nära-döden-upplevelse

Professor John Wren-Lewis

När jag var nära att dö på grund av förgiftning i Thailand 1983, i mitt sextionde år, hade min upplevelse nästan inga av de dramatiska inslag som slås upp i rubrikerna till populära redogörelser för nära-döden-upplevelser. Jag hade ingen utanför-kroppen-vision av läkarna, som undrade om det gick att rädda mig, jag såg inget panorama över mitt liv, färdades inte ned genom en tunnel för att därefter komma ut i ett himmelskt ljus eller landskap, jag mötte inga änglavarelser eller avlidna anhöriga. Däremot skedde en fullständig förändring av mitt medvetande, vilken består än idag. Det rör sig inte bara om en ny livssyn, utan om en nästan fysisk förändring av det sätt som jag uppfattar livet på.

Förgiftningen är en historia för sig. Här är inte platsen för en reseberättelse; jag vill endast uppmana alla blivande Thailand-besökare att följa Mors råd: ta inte emot godsaker av främmande personer! Sådan narkotika som morfin och heroin är så billig där att vanliga tjuvar kan blanda dem i godsaker eller drycker för att få utländska turister att somna på tåg eller bussar så att de omärkligt kan ta ifrån dem deras plånböcker eller kassar, varpå de stiger av vid en hållplats och försvinner med sitt byte. Vanligen ruskas den olycklige resenären vaken av konduktören vid resans slut och upptäcker då att han blivit rånad. Men den tjuv som jag råkade ut för, tycks ha varit överentusiastisk med morfinet, som han blandat i godiset han bjöd på. Läkarna talade om för mig efteråt att min koma visade att dosen jag fått kunde ha varit dödande och att de under några timmar hade trott att jag inte gick att rädda.

Vad jag visste var att jag hade åter-

vänt från något som var helt annorlunda än alla mina tidigare erfarenheter av sömn och drömmar. Det var ett slags mörker och samtidigt den absoluta motsatsen till tomhet, för det var det mest levande tillstånd som jag någonsin upplevt – en intensiv lycka och samtidigt den största frid, eftersom tillståndet tycktes fullkomligt i sig självt, utan önskningar eller fruktan. Det var ett nästan kompakt mörker, men inte så mycket frånvaro av ljus som avsaknad av varje behov av ljus. Ljus är, när allt kommer omkring, i första hand det medel varigenom vi uppfattar saker utanför oss själva, men i detta tillstånd av liv tycktes det inte finnas något självständigt jag överhuvud taget.

När jag låg där i sjuksängen, sedan jag kommit till medvetande igen, fann jag att jag kunde förstå några ord mystisk poesi, som jag tidigare avfärdat som meningslösa – Henry Vaughans "djupt men bländande mörker". Jag tänkte för första gången i mitt liv att när mystiker har använt sådana uttryck för "Gud" eller "Det Absoluta Väsendet", då har de kanske inte hängt sig åt abstrakt metafysiskt ordspinneri, utan i stället försökt att beskriva en verklig upplevelse bortom det vanliga språket – upptäckten att det strax bakom det individuella medvetandet finns ett annat "opersonligt" slags medvetande, vilket tycks vara universellt och obegränsat i sin totala själv-tillräcklighet.

Orden "bakom det individuella medvetandet" var för mig faktiskt nästan bokstavligen sanna. Det Lysande Mörket, som jag befunnit mig i, fanns fortfarande i mitt bakhuvud. Det var inget vagt intryck, utan så tydligt att jag flera gånger med min hand kände efter om

baksidan av mitt huvud fortfarande fanns där. Jag kände det precis som om läkarna hade sågat itu huvudet och blottlagt hjärnan för rymdens mörka oändlighet – eller kanske tagit hit ett av dessa "svarta hål", som astronomerna talar om, där ljus bara försvinner, eftersom det faller in i sig självt med otrolig intensitet. Och hur egendomlig den känslan än var, så var den inte skrämmande, utan kändes tvärtom som en frigörelse, som om jag fått något slags starr på hjärnan avlägsnat, vilket för första gången gjort en ofördunklad varseblivning möjlig.

För det där bländande mörkret bakom mig förändrar verkligen min varseblivning av den yttre världen, och här tvingas jag återigen använda ett religiöst språk för att försöka göra upplevelsen rättvisa. Den flagnande färgen på lasarettets väggar, de antika lakanen i sängen, lukten från den närbelägna toaletten, de andra patienterna som pratade eller hostade, sköterskorna och den likgiltiga curry som de gav mig till kvällsmat, min egen något traumatiserade kropp, ja även mitt eget oroliga, kaotiska sinne – allt detta var genomsyrt av den där känslan av yttersta helhet, där inga önskningar fanns, eftersom "inte jag, utan det lysande mörkret inom mig" varseblev det.

Mitt individuella medvetande fortsatte att fungera precis som vanligt, från att ta itu med praktiska uppgifter, som att tala med läkarna och att äta, till att tänka: "Det här kan inte hända mig – jag tror inte på mystiska upplevelser!" och: "Hör nu, kan det här vara den sortens förändring som det talas om efter nära-döden-upplevelser – jag har alltid trott att det bara rört sig om fantasins flykt." Men bakom och genom detta personliga medvetande tyckte det här andra, opersonliga medvetandet *veta allting inifrån*. Det närmaste jag kan komma med ord är att säga att jag tycktes varsebli allting mycket skarpt på ett oerhört avstånd, litet grand som när man ser från galen ända av ett teleskop – ändå hade jag samtidigt den kusliga känslan att jag faktiskt *var* varje ting i det att det varseblev sig självt.

Eller för att säga det på ett annat sätt: detta medvetande bortom det vanliga sinnet tycktes veta allting med kärlek, fast inte i någon emotionell mening. Det rörde sig inte om någon "hänförande sällhet", utan i stället om något liknande den känsla som jag ibland får, när jag om igen läser ett särskilt välskrivet avsnitt av vad jag själv tidigare skrivit – en paradoxal kombination av fullständigt igenkännande och överras-

kad tillfredsställelse. Allt omkring mig tycktes hela tiden *nytt*, som om det kom alldeles fräscht ut ur Mörkret nu! och nu! och nu! för att erkännas av Mörkret med en skapares förtjusning. Jag fann mig själv tänka, så som jag aldrig gjort förut, på Bibelns inledningskapitel, där det sägs att allting framspringer ur "mörkret som var över djupet" för att ses av det oändliga medvetande som kallas Gud och bli befundet "mycket gott".

Min skepsis inför allt detta, när jag låg på lasarettet den där kvällen, skulle ha ökat i kvadrat, om jag hade vetat att detta för min del inte var en enstaka mystisk upplevelse (överskådande nog för en person med mina fördomar) utan en bestående förändring. Jag menar inte att det "mystiska" tillståndet självt är bestående, även om jag önskar att det vore det. Varje dag glider jag bort från det, ibland utan att ens lägga märke till detta, och återgår till att se på livet på det gamla sättet under flera minuter eller till och med timmar i sträck. Men förr eller senare vaknar jag alltid upp till det faktum att något väsentligt fattas, varpå jag omedelbart vänder tillbaka till det mystiska medvetandet igen, som om det nu vore det normala för mig, medan det andra så kallade vanliga tillståndet är en avvikelse.

Dessutom, det mystiska tillståndet *förefaller* normalt. Med all dess märklighet för det med sig känslan att det i sin kärna är det *ordinära* tillståndet (helt olikt att känna sig "hög" av psykdroger till exempel). Det utrop som det ständigt ger upphov till, är inte så mycket "wow!" eller ens "ah!", utan i stället "men naturligtvis!". Och långt ifrån att dra mig bort från det vanliga livets göromål får det mig faktiskt att fungera bättre än någonsin tidigare, eftersom jag inte längre känner mig som en avskild individ, vilken kämpar för att bli tillfredsställd med en värld som är "icke-jag".

Förändringen är subtil i det att den håller fast en känsla av absolut vardaglighet. Jag har exempelvis inte blivit som min egen tidigare stereotypa bild av en mystiker. Jag har inte förlorat min smak för kött eller vin, humor eller detektivhistorier eller ett gott sällskap. Jag känner fortfarande sexuell njutning, jag tycker fortfarande om att få andras uppskattning, och min vetenskapliga nyfikenhet är lika stor som någonsin tidigare. Ja, allt detta tycks mig "mycket gott" så som aldrig förut – men jag känner inte längre att jag måste ägna mig åt något av det, och det bekymrar mig heller inte mycket

Ael Gi
TRÄDENS PLANET

en främmande besökares rapport om Jorden (80 s A5 limbind). Pris 47:- inkl. frakt och postförskottsavgift.

MAXIMS FÖRLAG

Box 32007, 126 11 STH, Tel 08-42 96 10

när sådana behov inte tillfredsställs, eftersom det nya medvetandet självt ger tillfredsställelse.

Detta att leva av en inre tillfredsställelse i stället för att försöka uppnå tillfredsställelsen har under de senaste åren börjat öka till att omfatta direkt obehagliga upplevelser, såsom smärta och sjukdom, vilket förr brukade skapa ett slags barriär mellan mig och Mörkret, tills obehaget upphörde. Hittills har min förmåga att uppleva även negativa omständigheter som "mycket goda" endast testats mycket litet, men det synes som om jag har kastats ut i ett medvetandets äventyr som skulle kunna leda till en del alldeles ovanliga upplevelser. I tiden mellan nu och min SDU, slutliga dödsupplevelse, tycks det ha lagts fram för mig, bland annat, ett forskningsprojekt som är långt mer spännande än något annat som jag varit med om under mina år som vetenskapsman.

Ur IANDS News Bulletin, The Old School House, Hampnett, Northleach, Glos. GL54 3 NN, England. – IANDS är en internationell organisation för studier av nära-döden-upplevelser.

Övers. SM

BUDDHASASANAFÖRLAGET
Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20:–

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:–

Övrigt:

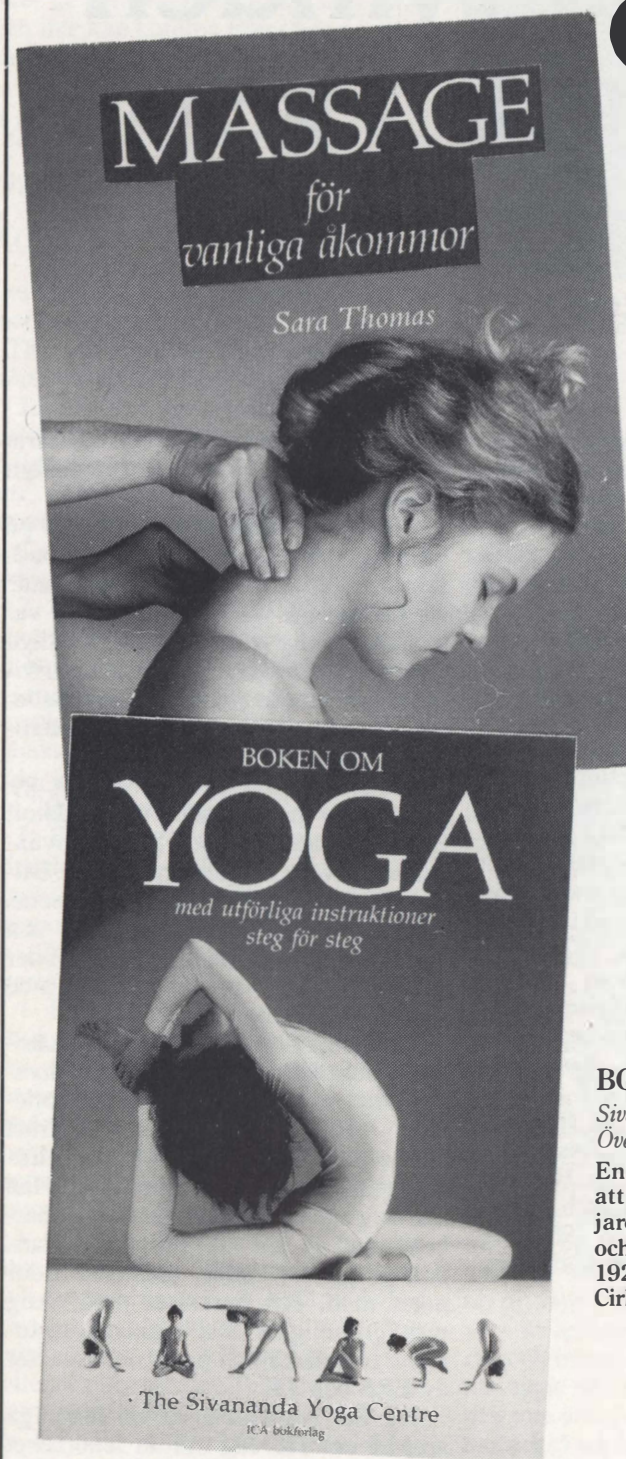
Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:–

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:–

I bokhandeln eller direkt från förlaget

För KROPP och SJÄL!

Nya böcker för ditt välbefinnande från ICA bokförlag

MASSAGE FÖR VANLIGA ÅKOMMOR

Sara Thomas
Övers Synnöve Olsson

Boken är upplagd så att den utgår från var du har ont. Detta i sin tur bestämmer vilken sorts massage, och var, den behövs. Här finns bl a anvisningar om miljö, oljor och grundgrepp. Instruktionerna visar, steg för steg, hur man behandlar. Man får även veta när det är direkt olämpligt med massage. 96 sidor, färgfoton, teckn, hft. Cirkapris: 150:–

BOKEN OM YOGA

Sivananda Yoga Center
Övers Péter Szil

En klassisk yogabok, som innehåller allt man behöver veta för att utöva yoga på rätt sätt. Boken vänder sig både till nybörjare och mer avancerade. Det finns också program för gravida och äldre samt för barn. 192 sidor, färgfoton, sv/v foton, teckn, hft. Cirkapris: 255:–

Böckerna finns i din bokhandel eller kan köpas direkt från ICA bokförlag, 721 85 Västerås. Tel: 021-19 42 80, 19 42 81.

ICA bokförlag

Rösterna från rymden – lägesrapport 1990

Nils-Olof Jacobson

"Jag har en tid tänkt på en maskin eller anordning, som kan betjänas av personligheter som har gått över till en annan sfär av tillvaron. Jag tror, att om vi verkligen ska göra framsteg i den psykiska forskningen, så måste vi göra det på vetenskapligt sätt, med vetenskapliga anordningar." Så sa Thomas Alva Edison på 20-talet. Han arbetade med en kemisk apparat med kaliumpermanganat.

Röster på band

På 30-talet provade von Szalay i USA att spela in "anderöster" vid spiritistiska seanser. Han använde först gramfoninspelningar med tveksamma resultat. De blev bättre när trådspelaren kom på 40-talet. Med bandspelare 1950 fick han några riktigt klara röster.

Annars räknas 1952 som begynnelseår för vad som nu kallas *Instrumentell Transkommunikation*. Därmed menas alla former av elektronisk kontakt med vad som förefaller vara en andlig värld, "andra sidan", "de döda" eller vad vi vill kalla denna för oss okända del av tillvaron. 1952 spelade den katolske prästen Gemelli, i närvaro av kollegan Ernetti, in vad som föreföll vara sin fars röst. Deras försök blev så uppmärksammat att de fick berätta om det för påven Pius XII. I USA skrev Bayless och von Szalay en rapport om sina röster i *Journal of the American Society for Psychical Research* 1959, men den förblev obemärkt.

1959 började också Friedrich Jürgenson sina inspelningar, som han skildrade i boken *Rösterna från rymden* 1964. Därmed blev vad som kallas *det elektroniska röstfenomenet* (ERF) allmänt känt. Jürgensons arbete fortsattes av Raudive, som kom med en bok 1968. Hundratals hemmaforskare började spela in röster enligt Jürgensons

eller Raudives teknik. Mer sofistikerade apparater byggdes, och kvaliteten på inspelningarna blev successivt bättre.

Direkta röster ur högtalare...

Hittills kunde man bara spela in röster som måste avlyssnas i efterhand på band. På 70-talet kom en ny dimension, direkta elektroakustiska röster – dvs röster hördes direkt i högtalare, och man kunde föra en dialog med dem. Den förste som rapporterade sådana var Bacci i Italien, redan 1971. Mer känt blev fenomenet genom Meek i USA, som 1982 gav offentlighet åt sina och O'Neils arbeten med en anordning som kallades "Spiricom". Kontakten mellan O'Neil och den 1968 avlidne "Dr Müller" varade drygt ett år. Snart kom direkta röster också hos tyska forskare, först König, sedan Härting. Mest kända blev paret Harsch-Fischbach i Luxemburg, som från 1986 fick in röster med mycket god hörbarhet. Långa dialoger kunde föras.

... och telefon, dator, TV

På 80-talet har transkommunikationen (TK) spritt sig till nya områden. Redan 1979 gav Rogo och Bayless i USA ut en bok om "telefonsamtal med de döda". 1981–83 upplevde Boden i Tyskland en lång serie telefonstörningar och samtal med röster som sade sig vara från en annan tillvaro. 1988–89 rapporterade Harsch-Fischbach telefonkontakter med samma meddelare som också kom i direkta radoröster och på telefonsvarare.

Boden fick också 1980–81 en serie datorstörningar med för honom oroande budskap.

Webster i England tog 1984–86 på en billig dator emot mer än 250 budskap från en kommunikator som sade sig ha levat på 1600-talet. Skriften var på ålderdomlig engelska, och skriftliga dialoger var möjliga. (Han har skrivit en högst fascinerande bok om detta, som jag återkommer till i ett kommande nummer.)

Harsch-Fischbach tog 1988–89 emot långa meddelanden på sin dator. Kommunikatorerna använde omväxlande dator, radio, telefon och TV. Bilder som kom på TV kunde annonseras i förväg i radio eller på datorn, och kommenterades efteråt i radio. Under 1988–1989 kom även TV-bilder med samtida röstkommentarer.

Denna historik över TK har jag hämtat ur boken *Instrumentelle Transkommunikation* av den numera pensionerade tyske fysikprofessorn Ernst Senkowski. Han torde vara den i Europa som vet mest om fenomenet. Han har lång egen erfarenhet och har samarbetat med en rad andra forskare. Hans bok är på 318 sidor, plus 100 sidor noter m m, och beskriver med riktig tysk grundlighet alla tänkbara historiska, teoretiska och praktiska aspekter av ERF och TK.

Jag har i Sökaren skrivit åtskilliga artiklar om TK. Jag tror att fenomenet är verkligt – att somliga forskare alltså ibland får in radio- eller telefonröster, TV-bilder eller datortexter (på datorer som inte är anslutna till något modem eller nätverk) som trotsar alla normala förklaringar och måste betecknas som paranormala. Naturligtvis gäller här liksom för alla möjligen paranormala fenomen att skilja agnarna från vetet. Man måste alltså sälla bort självbedrägeri eller medvetet bedrägeri. Endast tydliga fenomen bör beaktas, dvs bilder

eller röster som utomstående personer kan tyda. Rösterna bör nämna mediet eller andra vid namn, svara på frågor eller ge personliga budskap som rimligen inte kan komma från någon normal sändning.

Medial och instrumentell kommunikation

Det finns påfallande likheter mellan de mediala budskap som kommer genom LTK och de som är dokumenterade från spiritistiska seanser:

1. För att fenomenen ska uppstå krävs närvaron av en person med särskilda egenskaper, ett så kallat "medium". Vem som helst kan inte få fram fenomenen, men den som har "mediala" egenskaper kan träna sig att få allt tydligare fenomen.

2. Det krävs ett känslomässigt engagemang för att få fenomen. TK förefaller helt eller delvis blockeras i närvaro av en fientligt eller kritiskt inställd utomstående. Samma gäller ofta spiritistiska fenomen. Vid parapsykologiska laborieförsök talar man också om "försöksledareffekten".

3. Den som börjar "hemmaforska" eller deltar i en cirkel får ofta hålla på länge, i månader, innan de första fenomenen kommer. Ibland kommer dock de första fenomenen spontant och överraskande.

4. Fenomen av typ "poltergeist", alltså återkommande spontan psykikinesi, kan förekomma i samband med kommunikationen. Poltergeist-uppträdanden kan vara nog så störande och obehagliga. Webster fick åtskilliga inventarier förstörda, och även lindriga personskador förekom.

5. Under vissa perioder inom spiritismen förekom "korskorrespondenser", dvs meddelare som uppträdde hos olika medier, kommenterade varandras budskap och gav hälsningar till sina kolleger eller medier. Ibland tycktes de lägga pussel, där flera medier fick varsin bit som måste kombineras innan budskapet blev meningsfullt. Dessa "rebusar" hade ibland en humoristisk knorr. På liknande sätt uppträder samma TK-röster hos flera medier, och ger hälsningar till andra medier eller kommentarer om aktuella problem.

6. Rösterna eller budskapen innehåller ibland förutsägelser om framtiden, behagliga eller obehagliga. Manfred Boden fick t ex sin dödsdag och t o m dödsorsak angiven på sin datorskärm – men han överlevde.

TV-bilder från ett högre astralt plan? De är tagna av forskare i Luxemburg.

7. Innehållet i övrigt är likartat inom spiritismen och TK. Några huvudgrupper av innehåll:

a) I början ofta enstaka ord, sedan korta meningar, i ERF ofta på ett karaktäristiskt blandspråk med element från flera av mediet kända språk. Ibland helt förvirrad språkbyggnad och obegripligt innehåll. Alexander MacRae i Skottland var några år på 80-talet en entusiastisk röstforskare (se Sökaren 4/85), men han slutade när han fann att innehållet i hans elektroniska röster liknade schizofrena patienters rösthallucinationer.

b) Därefter typiska "hälsningar från avlidna", tämligen intetsägande och helt ointressanta för utomstående.

c) Ibland utvecklas detta till längre meddelanden om de avlidnas tillvaro på "andra sidan". Sådana kan hos somliga medier bli mycket utförliga och ge stoff till hela böcker. Särskilt meddelarna hos Harsch-Fischbach har utförligt beskrivit sin tillvaro på "den tredje nivån" och sina bemödanden att få fler medarbetare i TK-försöken. De kommenterar att många i deras värld inte tror på "ett liv före detta", och konstaterar att somliga krafter på deras sida t o m aktivt motarbetar TK. Den tillvaro de beskriver ter sig mer komplicerad och mångskiftande än vad jag förut har tagit del av från spiritistiskt håll, och inte alltid så helt idyllisk. De betonar också att de faktiskt bara är en liten bit före oss jordevarelser i utveckling, och på intet sätt allvetande. Deras arbete med TK är ett frivilligt åtagande. Genom att bevisa överlevnad av döden vill de hjälpa mänsklighetens andliga utveckling framåt.

I likhet med spiritistiska meddelare beskriver de också flera utvecklingssteg i sin värld, och en hierarki med ledare av olika dignitet som har ansvar för t ex TK-arbetet.

d) Gäster vid seanserna kan få häls-

ningar från sina avlidna och kommentarer och råd om personliga problem, som mediet rimligen inte kan känna till.

e) Vissa meddelare ägnar sig med förkärlek åt långa utläggningar eller föredrag i moraliska, filosofiska, religiösa eller vetenskapliga frågor. De kan här ge uttryck för kunskaper som till synes vida överstiger mediets. En kvinnlig meddelare hos Harsch-Fischbach brukade på dator skriva långa vetenskapliga utläggningar på tyska till Senkowski, medan hon i telefon eller radio underhöll sig på luxemburgiska om vardagliga frågor. En datorliknande röst, som kallade sig "Teknikern" var övervakare av hela projektet men uttalade sig också om etiska eller vetenskapliga frågor, och "Konstantin Raudive" höll filosofiska föredrag.

f) Ett viktigt innehåll hos rösterna är tekniska anvisningar över hur själva kommunikationen ska förbättras. Flera av de anordningar som använts för ERF har byggts efter direkta anvisningar av rösterna. Det är då typiskt att apparaterna utifrån jordiska kunskaper ter sig helt absurda – ett antal komponenter hopkopplade på ett sätt som enligt normal elektronik inte skulle kunna leda till annat än i bästa fall brus och buller, i värsta fall blix och dunder.

8. Fenomen börjar spontant eller efter en tids träning. De utvecklas och kulminerar. Efter en tid, upp till några år, upphör de, tvärt eller gradvis. Olika störningar kan också inträffa hos medierna som gör att de förlorar sin förmåga, t ex sjukdom, alltför stor offentlig press, eller andra personliga problem.

Några medier kan beslås med att ha fuskat någon gång, vilket strax leder till slutsatsen att de har fuskat varje gång. Andra medier kan aldrig beslås med fusk, men anses av många ändå självklart ha fuskat, eftersom fenome-

nen som sådana inte stämmer med den gällande världsbilden och alltså *inte* kan ha inträffat.

9. Flera olika typer av fenomen uppträder gärna hos samma medium. Några av röstforskarna har t ex utvecklat "vanlig" medialitet också. ERF kan ibland förekomma fastän den elektroniska utrustningen inte har varit inkopplad på nätet. Då kanske man i stället bör tala om "direktröst" i vanlig spiritistisk mening. (Se också punkt 4.)

Avundsjuka

Senkowskis bok ger den breda överblicken över TK. En mer personlig berättelse har Maggy Harsch i Luxemburg skrivit tillsammans med Theo Locher, ledare av det schweiziska sällskapet för parapsykologisk forskning. Deras bok heter *Jenseitskontakte mit technischen Mitteln gibt es!* De koncentrerar sig på utvecklingen i Tyskland och Luxemburg.

Maggy Harsch skriver bl a om hur det känns att stå i centrum för offentligheten på ett sätt som hon inte hade förutsett. Hon och hennes make gick i viss mån mot ett råd från "Teknikern", att hålla forskningen på ett ganska privat plan. När de bildade sin förening i Luxemburg drog den tydligen till sig ett antal medlemmar från motsvarande tyska förening. Detta ledde till att den tyska föreningens ledare i sitt medlemsblad började en veritabel hatkampanj mot paret Harsch-Fischbach. Den blev efterhand alltmer intensiv, och kulminerade i anslutning till en konferens om TK som hölls i Basel hösten 1989. Situationen blev alltmer inflammerad, och ledde till att Harsch-Fischbach i december 1989 tvärt slutade sin offentliga verksamhet, upplöste sin förening och återgick till privatlivet med hemlig adress och telefon. Hur de har det nu vet jag inte.

Som ett resultat av dessa interna strider tycks hela den avancerade TK-forskningen i Europa ha avstannat.

En ljuspunkt

Enda ljuspunkten är kring Rivenich i Sydtyskland. Adolf Homes var en av de många tyska ensamma hemmaforskarna. Han annonserade i lokaltidningen efter likasinnade och fick svar från Friedrich Malkhoff. De började spela in tillsammans, och fick då in röster av betydligt bättre kvalitet än tidigare var för sig. På en konferens hörde de om Harsch-Fischbachs komplicerade anläggning, och byggde en

likadan. De fick snart in direkta elektroakustiska röster av förbluffande god kvalitet. Malkhoff hade en dator, en enkel Commodore C64, som han ställde upp hos Homes. De skrev in frågor på diskett, och fick under 1988-89 en mängd meddelanden, tämligen korta, med svar och kommentarer. Flera av Luxemburgs meddelare anmälde sig också hos dem, med hälsningar till Harsch-Fischbach och Senkowski. Under hösten 1989 har dock budskapen blivit alltmer sporadiska och mycket korta. Ett par gånger under vintern har de på datorn fått uppmaning att sätta på TV vid en viss tidpunkt, och där fått en tydlig bild med samtidig röstkommentar.

Rivenich verkar nu vara den enda ort där avancerade former av TK i blygsamt format "övervintrar". Samtidigt är Homes och Malkhoffs arbete viktigt som den första upprepningen av resultat liknande dem som Harsch-Fischbach har rapporterat.

Hur ska det gå med TK?

TK-forskningen är alltså just nu i en svår kris till följd av vanlig mänsklig avundsjuka. "Teknikern" har många gånger påpekat att det behövs ett har-

moniskt "kontaktfält" för att hålla kommunikationen igång, dvs många forskare som samarbetar. De förutsättningar tycks inte finnas nu.

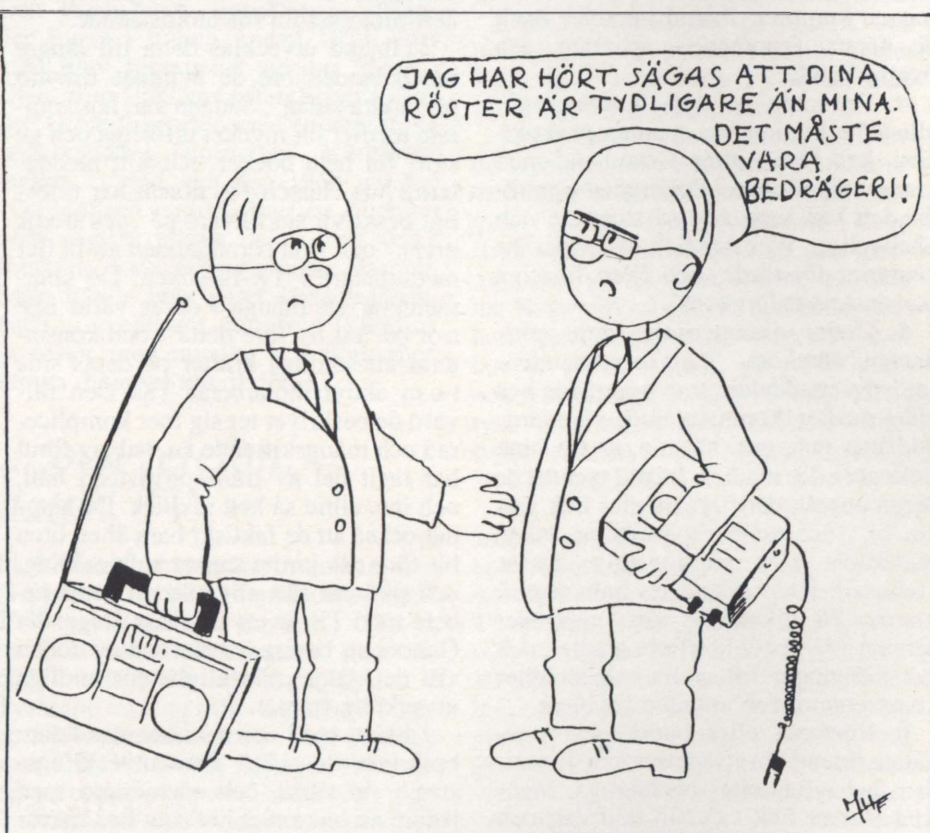
Vid konferensen i Basel beslöts preliminärt att en internationell intresseorganisation för TK skulle bildas. Den skulle ge ut en tidskrift. Tydligen har energin också gått ur dessa planer - jag har i varje fall inte hört något mer när detta skrivs, strax före midsommar. Det är ett ironiskt sammanträffande att de avancerade formerna av TK tycks ha närmast upphört just när böckerna kommit ut.

Jag ska bara hoppas att ett harmoniskt kontaktfält ska kunna bildas någonstans snart, så att dessa oerhört fascinerande fenomen kan fortsätta studeras! Kanske i Skandinavien?

Ernst Senkowski: Instrumentelle Transkommunikation. 1989, 417 sidor. R. G. Fischer Verlag, Wilhelmshöher Strasse 39, D-6000 Frankfurt 60, Tyskland. Pris DM 48:00 plus porto etc.

Theo Locher & Maggy Harsch: Jenseitskontakte mit technischen Mitteln gibt es! 1989, 152 sidor. Pris DM 30:- vid betalning till postgiro 85 862-17, CETL, B.P. 2, L-5887 Hesperange, Luxemburg.

Artiklar om TK i Sökaren finns bl a i nr 7/82, 6/83, 4/85, 7, 9, 10/87, 1, 3, 10/88.

Ur CETL:s medlemsblad. Teckning av Maggy Harsch.

stiftelsen STJÄRNSUND

770 70 Långshyttan * Tel. 0225/80001

Kurser hösten 1990

1990

September

- 8 - 15 Meditationsretreat i Jämtland
- 14 - 16 Permakultur
- 28 - 30 Regnbågsbron III

Eva & Erik Johansson
& Erik Åhrberg
Peter Norrthon & B. Thermaenius
Norman Stevens & Erik Åhrberg

Oktober

- 5 - 7 Breaking in
- 19 - 21 Afrikansk Dans
- 25 - 28 Upptäck ditt kvinnliga och manliga jag
- 29 - 4 nov All Helgona-Retreat

Carol Riddell
Kristina Aspeqvist & Stina Schröder
Stefan Ljusevi och
Rangela Lundberg
Erik Åhrberg m. fl.

November

- 16 - 18 Sacred Dance
- 30 - 2 dec Telepati och Eterkroppen

Lucie Minne
Norman S & Erik Å

December

- 29 - 1/1 Nyår på Stjärnsund.

Hela gruppen

Mars -91

- 15 - 17 Esoterisk Astrologi

Derek Seagrief

Stiftelsen är inte ett behandlingshem utan snarare ett ställe man kommer till för att växa och utvecklas. Du som önskar lära känna oss närmre är välkommen hit. Som arbetande gäst får du möjlighet att delta i meditationer, sacred dance, planeringsmöten och gruppspeglningar. På så sätt kan du söka inspiration inför nya steg i livet.

Vi har även en butik och postorderförsäljning. I sortimentet ingår framför allt New Age litteratur och musikkassetter, men vi saluför även kristaller och stenar, fönsterprydnader, välklingande vindspel, hemtillverkade salvor och oljor, affischer mm.

För dig som vill stödja vår verksamhet och hålla kontakten med oss finns också möjligheten att bli medlem i **Stiftelsen Stjärnsunds Vänner**. Medlemskap kostar kr 120 per år och inbetalas på vårt pg nr 360855-1. Då får du informationsbladet "Stjärnsundsnytt" dig tillsänt flera gånger om året

Ring för information och kursprogram. Kontorstid vardagar 9.30 - 12.00
Stiftelsen Stjärnsund, tel 0225/80001 el 80210

**1 Kärlek och Ljus
Boendegruppen**

Världens främsta medium?

Örjan Björkhem

Under kurserna i parautveckling på Vettinge herrgård, som jag håller tillsammans med Göran och Dzintra Klingborg, kom vi att tänka på att det skulle vara roligt att ta med litet svenskar till England för att visa hur annorlunda spiritismen ter sig där. Här i Sverige är vi ju fullkomligt nöjda om medierna säger: "Här kommer din morfar, han hälsar till dig", men ett sådant uttalande kan leda till burop i England, där man ställer mycket stora krav på sina medier – helst skall de kunna uppge namn, adress och telefonnummer till sina "informatörer"...

Vi har gjort tre resor, då vi träffat de främsta engelska medierna. Där är vi gäster och låter i stor utsträckning medierna själva bestämma vad de vill göra, men vi brukar också göra några av de klassiska spiritistiska experimenten, fast med något bättre kontroll än vad som är brukligt.

Vi har haft turen att varje gång få träffa Doris Collins. Engelsmännen anser att hon är Englands främsta medium. Det går knappast en vecka utan att hon framträder i engelsk TV, och hon har en stående spalt i tidningen Sun – vilket inte är så underligt, för när hon i den tidningen försökte göra om Uri Gellers healingförsök, översvämmades redaktionen och de sex speciellt anställda telefonisterna av tusentals telefonsamtal från sjuka, som plötsligt befriats från sina åkommor, och människor som sett syner.

Doris Collins ger ofta seanser för tusentals personer, där hon kan plocka upp en för henne fullkomligt okänd människa ur publiken och ingående beskriva hur det ser ut hemma hos denna. Det är inte underligt att världens TV-bolag står i kö utanför hennes lilla hus strax utanför London.

Men "experter" menar att de mirakel

som fyller engelska tidningar, egentligen inte är så märkliga – om någon miljon människor ser ett TV-program med Doris Collins, är det inte så konstigt om en eller annan känner sig friskare och bestämmer sig för att det är Doris förtjänst. Det behöver inte vara något övernaturligt. Så har man också förklarat Uri Gellers framgångar.

Men trots allt är Doris Collins en psykisk superstjärna, och hennes berömmelse vilar mycket på skicklig PR. Men allt är inte inbillning och lättrohet. Då jag förberedde kurserna, fick jag en privatseans hos henne, som visade att hon verkligen har en förmåga som inte går att bortförklara.

– Redan när jag var mycket liten, sa min mamma jämt att "Doris är annorlunda", berättar hon. Ofta kunde jag på förhand säga när någon olycka skulle inträffa i familjen. Ibland kunde jag avvärja den. När taket en gång rasade in över pianot, där min storsyster suttit och spelat sekunderna innan, var det jag som dragit bort henne därifrån.

– Och min allra bästa vän och lek-kamrat, när jag var liten, fick jag aldrig tala högt om. Jag visste ju att hon var verklig, men mina föräldrar visste att hon dött flera år tidigare.

– Det är sådant som folk blir imponerade av utan att det egentligen är så märkvärdigt. Det jag är bäst på är att "hela" människor, hjälpa dem att bli friska genom att beröra dem. Hur det går till vet jag inte, men jag vet att det fungerar.

Skådespelaren Peter Sellers var en ständig besökare hos Doris under de sista tio åren han levde. Han varken gifte sig eller skilde sig utan att fråga Doris hur det skulle gå. Fast han tog inget större intryck av hennes varningar.

– Jag är glad att jag kunnat hjälpa hans sista fru, Lynne, att komma i kon-

Örjan Björkhem

takt med honom, sedan han gått över, säger Doris. Men nu skall vi inte tala om mig. Du har väl kommit hit för att få se litet själv?

Doris ber en bön och börjar sedan beskriva min morfar och mormor, som båda dog innan jag fyllt sju år. Hon kan berätta om mina föräldrar och om hur jag hade det hemma. I förbifarten talar hon om vad min förläggare heter.

Men har man träffat medier förut, så är man försiktig med att tro på vad de berättar om en själv. Kanske sitter man där och ger dem ledning med sitt ansiktsuttryck eller ger andra ledtrådar som man inte är medveten om. Alltså tar jag upp en litet igenklippt miniatyrkuvert och frågar Doris vad hon kan säga om dess innehåll – utan att öppna kuvertet. Det är ett försök med psykometri – mediernas omtalade förmåga att kunna berätta ett föremåls historia bara genom att hålla i det.

– Här kommer det inte mycket, säger Doris, bara att det här är en bit av någonting annat. Det är inte helt, det är en del av någonting. Och jag ser en massa klippor.

– Antingen har det varit på vattnet, eller tagits upp ur vatten. Det kommer från någonting som gick under och sjönk, från ett fartyg eller så. Och jag ser en massa vikingar, fast det har inte med dem att göra.

– Det var lustigt – tydligen kommer det här från ett mycket berömt historiskt fartyg som sjönk för länge sedan. Jag kan höra skeppsklockorna, ding-ding-ding. Och tydligen har det här fragmentet hämtats upp igen.

Jag öppnar det lilla kuvertet och visar Doris en sju millimeter lång träflisa, som hämtats från en däcksplanka på regalskeppet Wasa!

Mycket exaktare kan det inte bli. Kanske borde försöket ha varit vetenskapligare kontrollerat – men det finns knappast någon naturlig förklaring till hur Doris Collins kunde berätta vad som fanns i det lilla kuvertet.

Det har emellertid varit få förutnatt att på detta sätt få experimentera med Doris Collins. När vi varit i England med våra grupper, har hon huvudsakligen föreläst om Spirit, som det heter på engelska. Och där betyder Spirit inte bara "ande" eller "andevärlden", utan någonting mycket mer.

Doris ger också privatseanser, där hon talar med de enskilda deltagarna och ofta ger prov på häpnadsväckande insikter.

Som ett normalt inslag i sina föreläsningar brukar Doris ta fram någon ur publiken och utöva sin konst. Här kan publiken föreslå vem som helst, men

Doris Collins ger healing. Foto: Örjan Björkhem.

Doris är alltid angelägen om att få någon som verkligen är illa där.

Och det som nästan alltid händer är att Doris med sina mäktiga manipulationer på en kort stund förvandlar den sjuke till en till synes frisk människa som strålar och gråter av tacksamhet. Det är fantastiskt att uppleva detta. Det är inte ovanligt att människor i publiken också börjar gråta.

Däremot är det inte alltid som förbättringen blir bestående. Ofta nog blir patienten sämre efteråt, för utanför trollkretsen, utan trycket av Doris mäktiga personlighet, kan det sjuke falla ihop igen.

Dock finns det åtskilliga fall där förbättringen faktiskt hållit i sig. Självt

jag emellertid inte särskilt benägen att betrakta detta som någonting paranormalt. Jag tror att det har en vardagspsykologisk förklaring. Problemet är att våra psykologer sällan intresserar sig för vad det är som gör människor friska – fast vi faktiskt vet att de rent sjukvårdande insatserna ofta bara har en marginell betydelse.

Men tolkningen av en förbättring betyder mycket litet för en som plötsligt blir befriad från många års besvär.

Anm. Världens främsta medium? är ett kapitel ur en bok av Örjan Björkhem, "Praktisk parapsykologi", som kommer på Zindermans förlag i höst.

VATTUMANNEN

FÖRLAG & BOKHANDEL

...är Sveriges äldsta, fristående bokhandel för esoterisk litteratur.

Vi har också ett gott sortiment av tal- och musikkassetter för meditation och avspänning m.m.

Krystaller, halvädelsstenar – både oarbetade och som smycken. Slagru-tor, pendlar, tarotkort, zonerapikort.

Datahoroskop och biorytm etc.

Du kan beställa diverse kataloger över bok- och musiks Sortiment Data-listor över hela vårt boks Sortiment kan du få mot en mindre kostnad. Beställ i så fall en ämnesområdeslista först. Ur den kan du sedan välja de områ-den som intresserar dig.

VATTUMANNEN, Box 45096, 104 30 Stockholm
(Drottninggatan 83) 08-10 96 15, 10 69 15

Doris Collins. Foto: Örjan Björkhem.

Det obehagligt goda

Anne Cecilia Pullar

Det händer ibland att min man reser bort. Av någon anledning har jag mycket mera energi och kreativitet kvar under dessa ensamma kvällar. Detta har fått mig att fundera.

Offerroll

Att tycka synd om mig själv är det samma som att ta på mig en av de mångfaldiga offerroller som existerar bland och inom oss människor idag. Själv har jag ett väl tilltaget kartotek att välja mellan och att plocka ur vid lämpliga tillfällen, tex när bilen går sönder, när bokföringen blir fel, när jag har för lite jobb eller för mycket jobb, när vårt hem ser ut som en rövarkula, när min man gör för mycket roliga saker, när barnen är vakna på nätterna, för att inte tala om när jag blir sjuk eller ännu värre när Ole (denne omtalade man som jag är kär i) blir sjuk. Som tur är, är livet konstruerat på ett sätt som gör dessa offerroller och "det är orättvist"-känslor mycket olönsamma. Jag har lagt märke till att i samma ögonblick jag tar på mig martyrskapets mantel dras en fallucka undan vid mina fötter. Livskraften och glädjen bokstavligen rasar ur mig. Min kropp känns som bly och mitt sinne är ganska svart. Är jag inte redan sjuk så blir jag det snart om inget drastiskt inträffar.

Jaså, är det undervisning?

Det som fick mig att börja ta mig ur mina offerroller och lära mig hantera livet på ett mer konstruktivt sätt, var en rutinmässig gynekologisk kontroll. En vecka efter denna undersökning fick jag av en allvarlig röst på telefon veta att jag hade grava cellförändringar i underlivet. Jag minns hur hela jag började skaka av skräck. Fast övertygad om att jag skulle dö i cancer grät jag floder

Tyck synd om mig!

En av de situationer där jag länge haft för vana att tycka synd om mig själv är när jag har varit hemma med barnen, tvätten och disken en hel dag och min man kommer hem från sitt arbete. Plötsligt hörs tunga suckar och långa stönanden från mitt håll, jag hasar mig fram i tofflorna, fräser åt vår minste som har bajsat nu igen och demon-

strerar tydligt hur trött och utschasad jag är. Stunden innan har jag haft en mysig sagostund med barnen. När djupare sympati från min make vinner jag dessvärre inte. Han tycker att han behöver vila och slår sig ner i soffan med en tidning. Jag brukar slänga en unge i famnen på honom för att få honom att göra ett handtag. Sen somnar jag utmattad i en av barnens sängar, sur över att det aldrig blir nån tid över för mig.

Anne Cecilia Pullar

och såg hela förloppet framför mig. Nånting fick mig dock att handla. Jag läste, genom tårarna, paret Simontons bok "Du kan bli frisk igen" och genomförde deras program med avslappning och positiva bilder för att sätta igång mitt immunförsvar. Under tiden fastade jag. Djupt inom mig var det också en röst som sa: "Nu Anne, är det dags för dig att börja ta ansvar för dig själv och ditt liv! Du ska tala om för dig själv och för din omgivning hur DU vill ha det. Du kan säga JA och du kan säga NEJ och det är DITT AVGÖRANDE!" Jag var naturligtvis skräckslagen över min egen insikt och undrade hur jag skulle bära mig åt, men jag var ännu mer rädd för att dö i cancer. Jag prövade mig fram, ganska klumpigt till att börja med. Mina "JA" och "NEJ" slog ner som järnidåer och jag var ofta arg. Efter 3 veckors arbete med de positiva inre bilderna, där jag också fann en skön känsla av försoning med mig själv och det inträffade (den växte sakta och var mycket skör), hittade läkarna bara friska celler i mitt underliv. De förstod ingenting, men jag hade fått "världens kick" och började ana min tankes oerhörda kraft.

Sen dess har jag sakta och med mycket blandade känslor vuxit i min förståelse att se dessa orättvisa situationer och händelser som utan förvarning dimper ned på mig som dels skapade av mig själv och dels som livets sätt att tala med mig. (Senast i morse var jag dock där igen. Jag var sur på Ole för att det alltid är jag som får ta barnen på nätterna: "När du ids slå upp ett öga så har Joakim redan gallskrikit i en kvart om inte jag gjort nåt åt det!" Sen mindes jag att vi hade en period när jag brukade sparka Ole i ryggen när en unge vaknade. Det fungerade faktiskt!) Jag ser mig och livet ungefär så här: Jag är ute och cyklar en vacker somardag, så upptagen av att se på fåglarna i skyn att jag inte märker vart det bär hän. Livet ropar: "Nu är du ute på åkern och cyklar! Tillbaka på vägen igen, annars kan du hamna i ett dike!" "Vilket dike?" svarar jag. "Det här går väl bra?" Och en stund senare: "Jaså, det fanns ett dike! Hjälp, jag kommer inte upp!" Då är det kanske livets tur att sucka: "Att hon inte kan lära sig att lyssna på mig!"

Vaddå kärleksfullt?

Jag minns hur jag som nybörjarstudent i kosmiska frågor tyckte att det här med lidandet som utvecklingens drivkraft var fånigt, för att inte säga härresande! "Jag blir ju inte snäll när livet är besvärligt och går emot mig. Snäll och kärleksfull blir jag när jag får ligga i solen och läsa en god bok eller efter en skön massage!"

Martinus menar i en artikel i Kosmos (3/1990) att mycket mänsklig misär beror på missuppfattning av begreppet kärlek, nästakärlek. När det går bra för mig i arbetsliv, när relationer och jag är vid god hälsa, då är det lätt att tycka att livet är kärleksfullt och vänligt inställt mot mig. När jag däremot möter motgång i arbetet, är sjuk och har trassliga relationer, då ligger det nära till hands att tycka att livet är orättvist och långt ifrån kärleksfullt. Men det är just där vi gör fel! Också det obehagliga i livet är kärlek – kärleksfull undervisning. Detta menar Martinus och innefattar i livets obehagligheter allt från förkylningar och depressioner till krig, svält och tortyr. Det

KOSMISK KVINNOVARDAG

föredrag, sång, musik & dans

med Anne Cecilia Pullar & Monika Långström

Tänk Dig att varje dag är en perfekt undervisning för just Dig, i konsten att älska!

Tänk Dig att livet i grund och botten vill Dig väl!

Om glädjen och kraften i att ta ansvar för Dig själv och Ditt liv!

Onsd	24 okt	kl 19	Café Pan, Götgatan 11, Stockholm.
Fred	26 okt	kl 19	Café Alfhem, Mariestadsv 21, Skövde.
Lörd	27 okt	kl 19	Folkets Hus, Hamburgsund.
Sönd	28 okt	kl 16.30	Andrum Café, Ö Hamng 19A, Göteborg.
Sönd	11 nov	kl 16	Solsökehem, Sunnansjö.
Onsd	14 nov	kl 19	Öppet Forum, Nyköping.

VÄLKOMMEN!

Hälsostugan, Skolan för Helhetsterapi: 0247/228 25; Nymåne: 0525/338 32

är tufft, tycker jag, men jag tror att han har rätt.

Om livet ständigt var skönt och gav oss medgång hur vi än bar oss åt, då skulle vi aldrig lära oss medkänsla och vi skulle riskera att bli odrägliga. Detta tål att tänka på.

Att bli vis av lidandet

Går det att bli vis av lidandet? Ja, det verkar så. Jag får ibland höra historier om människor som gått igenom förlust av personer de har kära, sjukdomar och andra tragedier, och de älskar livet! I mitt stilla sinne undrar jag då vad jag skulle klara med kärleksförmågan i behåll, dvs utan att bli bitter, men skjuter raskt undan tanken. Ungefär så här långt har jag kommit: numera när min man kommer hem efter en dags arbete (jag har varit hemma med barnen) så låter det för det mesta så här: "Hej, älskling! Hur ha du haft det?" Vi kramas lite medan barnen klättrar på oss och efter ett kort samtal om hur våra respektive dagar förlöpt, säger jag: "Jag går ut i lillstugan och läser en stund!" eller: "Nu tar jag mig en springtur!" När jag kommer tillbaka är bordet avdukat, diskbänken ren och Ole är i full färd med att lägga barnen. Vad som fascinerar mig är den oer-

hörda energi och glädje jag får av att ta ansvar! Mina tidigare suckar och stönananden var ju egentligen avsedda att få Ole att tycka synd om mig och säga: "Vad du har varit duktig som klarat barnen så fint och städat så mycket! Ta du en stund för dig själv nu." Aldrig, mig veterligen, har en suck från min sida fått den avsedda effekten. Tvärtom, ju mer jag suckar, desto mer mansgris blir han. Ju mer tacksam och glad jag är över mig själv och mina underbara ungar – även när Ole kliver in genom dörren – desto mer uppskattning får jag både som mamma och som kvinna. (Obs, jag har själv valt jobba mindre och vara hemma mer.)

Att öva lyssnandet

Jag tror att ju bättre jag blir på att lyssna till den dagliga undervisning livet förser mig med och se med så mycket kärlek jag förmår på mina egna felsteg och framgångar och ju bättre jag blir på att ta till mig undervisningen och förändra mina levnadsvanor, tankemönster och känsloreaktioner där-efter, desto mer spännande och roligt blir mitt liv.

Receptet verkar vara: medgång och motgång i lagom stora doser, och hur mitt liv än ser ut just idag så är det det jag får – med kärlek.

Tommy Brodd

Känd siare och
fjärrskådare ger
Dig konsultationer
per telefon

För Dig som vill veta
mer om Din framtid.
Ring: 0502-201 15
och beställ tid.

Du kan även gå kurser i
healing och medial
utveckling. På dessa
kurser lär Du Dig att
använda Din intuition
i vardagslivet.

För information ring 0502-201 15!

***Numerologi** för medveten utveckling. Visar på dina talanger, ger självkännedom och förståelse. Numeroskop och rådgivning vid speciella frågor.

Skriv till: Norrsken, Bågeg. 4,
891 31 Örnsköldsvik

eller ring: Mona tel. 0660-152 45.

"SUNRISE"

är en Engelskspråkig tidskrift från
TEOSOFISKA SAMFUNDET —
PASADENA

Pris 60:- för 6 nr/år. Skriv gärna och
begär ett gratis ex. till Anne Eek,
Eriksbergsgatan 18, 114 30 Stock-
holm.

Stödföreningen för Djupterapi
Box 7060 20042 Malmö

DJUPTERAPIN

söker inte mentalsjukdomarnas orsak i människans kemi utan i hennes livserfarenhet.

Gå med i Stödföreningen för
Djupterapi!

Medlemsavgift 200:-
Informationspaket 20:-
Pg 495 11 33-0 Bg 585-5119
Tel. 040-30 19 19

Lotusblomman

— bokhandeln med böcker om personlighetsutveckling, filosofi, religion, astrologi, terapi, meditation m m.

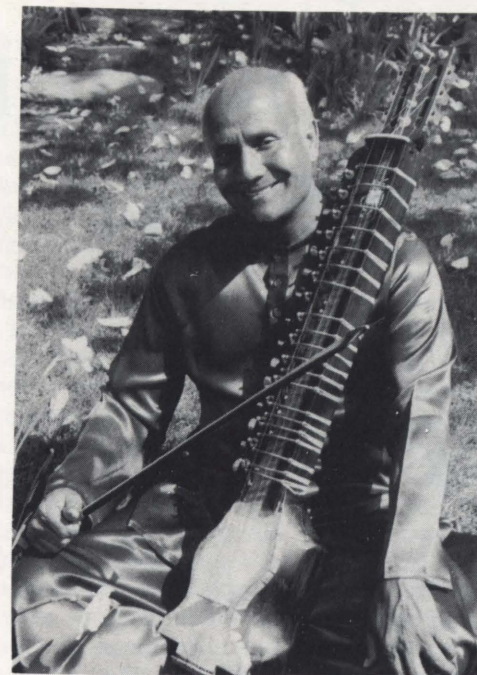
Öppettider
Vardagar 14.30—18
Lördagar 10—13

Västergatan 8,
352 30 VÄXJÖ
Tel 0470/237 37

FREDSKONSERT med SRI CHINMOY

- en upplevelse bortom musiken

Stockholms Konserthus 14 och 15 oktober kl 19.00

Sri Chinmoy är en indisk vishetslärare, bosatt i New York. Han är bl a verksam som författare, konstnär och musiker. På senare år har Sri Chinmoy rest runt i olika delar av världen och gett konserter för att inspirera till fred. Sri Chinmoy komponerar och spelar sin musik i ett meditativt tillstånd där han är helt i kontakt med den inre kreativa kraften. Hans musik innehåller därför både meditativa melodier på flöjt och dynamiskt explosiva improvisationer på bl a orgel och piano. Det är en fredskonsert vars musik kommer från människans innersta och djupaste källa.

"Det är inte något västerländskt polerat över hans framträdande, snarare ett slags urkraft. Jag upplever stämningen starkast när han spelar cello och esraj. Han får fram förbluffande klanger ur stråkarna, förefaller pressa instrumenten till bristningsgränsen medan den långsamma melodin hela tiden rör sig uppåt i en spiral."

- Nils-Olof Jacobson, författare

Konserten är kostnadsfri, men du behöver en biljett. Biljetter kan rekvireras genom att sända ett självadresserat och frankerat kuvert till: Fredskonsert -90, Box 4149, 141 04 Huddinge. Ytterligare information: 018/30 03 96. Biljetterna sänds ut ca 2-3 veckor före konserten. Ange vilket konsertdatum och hur många biljetter du önskar.

Böcker som beRIKAr ditt liv!

Tänk rikt - bli rik! PENGAGLÄDJE

Jerry Gillies

- ♥ du behöver inte arbeta hårt för att tjäna pengar
- ♥ om man har glädje av sina pengar är det lättare att bli rik
- ♥ pengar är en förlängning av ditt självförtroende
- ♥ det är bättre att göra av med pengar än att spara dem

En bok som förändrar ditt liv och din ekonomi. Du får lära dig att ändra din negativa attityd om pengar, du får nya insikter om att tjäna, göra av med och investera pengar och du får lära dig älska dig själv, ditt arbete och ditt liv. Hft. 220 sid.
Pris: 100:-

Portofritt om du betalar i förskott på Pg 35 16 37-4 Energica eller om du bifogar check med din beställning.

Ordertel dygnet runt:
0250-424 40

Gunnel Minett

Andningen
som helande kraft

Andningen som helande kraft

Gunnel Minett

Frigörande andning är en enkel och naturlig metod som gör att du kommer lättare i kontakt med din egen kropps funktioner och ditt inre med tankens skapande kraft. Du blir mer harmonisk och ökar din kropps egen läkande förmåga. Frigörande andning är också det mest naturliga sättet att andas. Inbunden. 190 sid. Pris: 152:-

Klipp och posta idag till: Energica Förlag, Box 8, 794 00 Orsa

JA, jag beställer följande och får dessutom en innehållsrik bok- och kassettkatalog.

- ☐ Pengaglädje ♥ för bara 100 kronor
☐ Andningen som helande kraft, 152:-
20:- tillkommer i porto och pfsk. avg.

Namn.

Adress

Postadress
TEXTA TYDLIGT!

Frankeras
ej
Energica
betalar
portot

Energica Förlag

Svarspost
780105600
S-794 00 Orsa
Sverige

Paranormala fenomen – kan de bevisas?

Clas Malmberg

"Jag tror att allt är förutbestämt in i minsta detalj och att det är det som gör prekognitioner möjliga."

För några år sedan diskuterades i Sökaren vilka bevis som finns för att paranormala fenomen existerar. Utgångspunkten var en artikel i tidskriften Forskning och Framsteg nr 4/1985, där Sven Ove Hansson, ordförande i Föreningen Vetenskap och Folkbildning, hävdade att det dittills inte framträtt en enda person, som i välkontrollerade och upprepbara försök kunnat uppvisa en paranormal förmåga. I Sökaren nr 6/1986 gick Göran Brusewitz och Jens Tellefsen till gemensamt motangrepp och förklarade bland annat att man faktiskt till en viss procent har lyckats genomföra kontrollerade upprepbara experiment, även om försöken till upprepningar inte haft hundra procentig framgång. Debatten fortsatte i Sökaren nr 7/1986 och nr 9/1987 utan att någondera sidan fann anledning att ändra sina åsikter – något som säkerligen ingen heller hade väntat sig.

Utan tvekan är det ett problem för parapsykologin som vetenskap att man ännu inte kan visa upp lyckade experimentresultat, som inte kan ifrågasättas på en eller annan grund. Antingen har det brustit i uppläggnings av försöken eller också har resultaten inte kunnat

upprepas av andra försöksledare. Inom naturvetenskapen är just upprepbarheten ett "måste" för att ett visst resultat skall bli allmänt godtagat. Men den intressanta frågan är ju egentligen inte om paranormala fenomen kan bevisas på ett naturvetenskapligt sätt. Den intressanta frågan är naturligtvis om det finns paranormala fenomen. Om det på ett övertygande sätt kan visas att en viss händelse endast kan förklaras som ett paranormalt fenomen, borde ju frågan vara avgjord en gång för alla.

Låt mig med två exempel visa vad jag menar.

Exempel 1

I Frankrike levde på 1500-talet en läkare, som utöver sin medicinska verksamhet ägnade sig åt att förutsäga framtiden. Hans namn var Michel de Notre-Dame – senare latiniserat till Nostradamus. Han föddes 1503 och dog 1566. Nostradamus samlade och utgav sina profetior i bokform 1558.

Profetiorna består av tio sånger – centuries – på tillsammans 942 fyrradiga strofer. I Kungl. Biblioteket i Stockholm finns en bok med titeln Les Propheties M Michel Nostradamus Re-

vués et corrigées sur la copie a Lyon par Benoit Rigaud 1568. Enligt anteckning på sökkortet är boken tryckt efter 1605, möjligen i Troyes 1649. Av originalupplagan återstår i dag inga kända exemplar. Nu kända upplagor utgör eftertryck till originalupplagan.

Den tjugonde strofen i den nionde sången lyder på följande sätt:

"De nuit viendra par la forest de Reines,

Deux pars voltorte Herne la pierre blanche:

Le moine noir en gris dedans Varennes,

Esleu cap. cause tempeste, feu, sang tranche."

Tor Halli¹ översätter strofen så här: "Om natten skola två äkta makar komma ut och gå genom drottningens park. Förklädda taga de vägen till Varennes. Den valde capetingern förorsakar oväder, eld, blod och bödelssvård."

Med hänsyn till att Nostradamus skrev på ett dunkelt sätt kan översättningen naturligtvis diskuteras, men vissa nyckelord – natten, två makar, Varennes, cap. (för Capet), storm, eld, blod – svarar dock mot den historiska

verkligheten på ett häpnadsväckande sätt.

Sent på aftonen den 20 juni 1791 flydde Ludvig XVI och Marie Antoinette förklädda ur Paris i en tung resvagn. I byn St Menchould blev kungen vid hästombytet igenkänd av postmästaren, som blev slagen av hans likhet med kungabilden på assignaterna – en typ av värdehandlingar, som förekom under revolutionen. Postmästaren begav sig skyndsamt till det närbelägna Varennes och lät där anhölla flyktingarna. En intressant detalj är att Ludvig XVI, som tillhörde huset Bourbon, vid den senare rättegången mot honom tilltalades som Ludvig Capet (efter sin stamfader Hugo Capet).

Jag vill påstå att överensstämmelsen mellan Nostradamus' här återgivna strof och den historiska verkligheten är så stor att den inte låter sig förklaras som ett resultat av en nyckfull slump. Det finns flera av de sammanlagt 942 stroforna, som visat sig ha en märklig överensstämmelse med senare inträffade händelser.

Exempel 2

Följande exempel är hämtat ur Agneta Uppmans bok "Ut ur kroppen"². Men först några ord om AU. Hon är fil. mag. i litteraturhistoria och språk och arbetar sedan flera år som lärare i Karlstad. Hon skiljer sig från de flesta av oss genom att hon har stor erfarenhet av att under något som hon själv kallar "tillståndet" få en mycket stark och tydlig känsla av att hon befinner sig utanför sin fysiska kropp. Väl "ute ur kroppen" kan hon som regel viljemässigt förflytta sig till en önskad plats. Boken handlar om hennes ute-ur-kroppen-upplevelser och de tankar som dessa upplevelser naturligtvis väcker. Läsaren blir starkt övertygad om att det här är fråga om en sökare, som verkligen vill tränga till botten med sina omtumlande erfarenheter. Och nu över till själva berättelsen.

I sin dagbok för den 27 mars 1983 har AU skrivit ned hur hon under sitt "tillstånd" besöker sin pappa och styvmor – Brita – i deras våning i Göteborg. Därvid lägger hon bland annat till sin förvåning märke till något som hon spontant tolkar som en raserad öppen spis. På flera ställen ser hon murbruk, sten och cement. När AU följande dag ringde sin pappa från Karlstad, förklarade han att någon ombyggnad av lägenheten höll man inte på med.

Den 13 april 1983 gör AU en ny "flygtur" till Göteborg och hälsar åter på hos sin pappa och styvmor. Även denna gång ser hon något, som hon

uppfattar som en raserad öppen spis och med tegelstenar och murbruk på golvet. Vid anblicken härav tänker hon: "Konstigt att jag skulle få se allt det där skräpet igen." AU kontaktade inte sin pappa denna gång, men däremot sin tvillingsyster Ingela, bosatt i England, och berättade om sina upplevelser i samband med sin färd till Göteborg och en del märkliga omständigheter i övrigt under denna ute-ur-kroppen-resa.

Någon gång i mitten av juli 1983 hade AU ett intressant samtal med sin syster Ingela. Ingela berättade att hon samma dag haft ett telefonsamtal med sin styvmor Brita, som suckande beklagat sig över hur jobbigt det hade varit hela våren med alla de renoveringar, som hade gjorts i huset där hon och syster Ingela bodde. "Ingela hade spetsat öronen. Renoveringar, hur då? Och när hade de börjat? Jo, de hade satt igång i mitten av april. Det hade varit hemskt jobbigt. Varendra balkong på det gamla huset hade bytts ut, och samtidigt hade vissa arbeten utförts på vinden. Pappas och Britas våning låg högst upp. Ombyggnadsarbetena hade ställt till det ordentligt för dem – murbruk och damm och cement hade samlats i högar vid balkongdörren. Vindsarbetet hade bl a förorsakat sprickor i taket så att en hel driva med cement hade rasat ned över köksbordet. Det hade som sagt varit hemskt böjigt, men nu var de äntligen färdiga."

Inget av de här båda exemplen kan rimligen förklaras genom hänvisning till tillfälligheternas spel. För min del drar jag två slutsatser:

1. Framtiden är förutbestämd.
2. Någon del av människan (vissa människor) kan under gynnsamma omständigheter få viss kunskap om vad som ligger framför oss. Det är informationer som kanske inte framträder lika skarpt som fotografier, men som är tillräckligt tydliga för att vi skall tvingas erkänna att förutvetande – prekognition – är ett paranormalt fenomen som finns.

En fråga är nu: Hur är förutvetande möjligt?

Kanske svaret kan ges av den moderna fysiken.

I en berömd strid mellan Niels Bohr, kvantteorins främste banérförare, och Albert Einstein hade Einstein förklarat (i en senare summering): "Jag lutar därför åt åsikten att beskrivningen av kvantmekanismen... måste ses som en ofullständig och indirekt beskrivning av verkligheten, som någon gång i framtiden kommer att ersättas av en mer fullständig och direkt."³

Clas Malmberg är civilekonom och har i huvudsak varit verksam som stats-tjänsteman. Han har på eget förlag under pseudonymen Finn Stig gett ut skriften "Den gåtfulla tiden". Malmberg är medlem av Sällskapet för Parapsykologisk Forskning.

Twisten konkretiserades i frågan huruvida två tvillingpartiklar, som skickats iväg åt motsatta håll, kunde samarbeta på ett ögonblickligt sätt, även om samarbetet stred mot den regel som säger att ingen signal kan färdas snabbare än ljuset. Bohr ansåg att så kunde ske. Einstein ansåg att samverkan inte är möjlig mellan partiklar, som är rumsligt åtskilda, utan förmedling av någon form av energi.

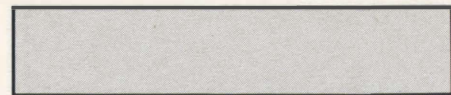
I december 1982 infördes i Physical Review Letters en rapport författad av den franske fysikern Alain Aspect och medarbetare. Rapporten gällde ett experiment, som visade att subatomära partiklar – i detta fall fotoner – kan samverka snabbare än ljushastigheten, något som är omöjligt enligt Einsteins speciella relativitetsteori. Utfallet av experimentet kan sägas ha avgjort tvisten mellan Bohr och Einstein till Bohrs fördel.

I anslutning till Aspects experiment genomförde British Broadcasting Corporation en serie program med intervjuer med ett antal framstående kvantfysiker. Huvudansvariga för programmen var vetenskapsjournalisten J. Brown och professor i teoretisk fysik Paul Davies. Resultatet sammanställdes så småningom i en bok med namnet "The Ghost in the Atom", utgiven 1986 av Cambridge University Press, Cambridge.

Bland de intervjuade fysikerna återfinns John Bell. I inledningen till intervjun med honom återges partikelfysikern Henry Stapps omdöme att Bells teorem är vetenskapens djupaste upptäckt. Ur själva intervjun saxar jag följande:

J. Brown: Tror Ni att Aspects experiment säger oss någonting om determinism eller indeterminism eller den fysiska världen? (Determinism = åsikten att allt som sker följer ur förhållande omständigheter och att allt således är förutbestämt. Indeterminism = åsikten att ingenting är förutbestämt. Min anm.)

J. Bell: Att påstå att experimentet inte säger oss någonting skulle vara att gå för långt. Jag tror det är mycket svårt att påstå att ett experiment säger något om ett isolerat förhållande. Jag tror att

det är en hel världsbild som testas i ett experiment, och om experimentet inte bekräftar den världsbilden, är det inte så lätt att identifiera precis vilken del som inte håller måttet utan behöver revideras. Förvisso säger experimentet att Einsteins världsbild inte är hållbar. J. Brown: Ja, jag tänkte just fråga om det – i ljuset av experimentell erfarenhet – är möjligt att hålla fast vid idén om ett deterministiskt universum (Einsteins uppfattning – min anm.). J. Bell: Ni förstår, ett sätt att förklara det här är att säga att världen är superdeterministisk – att inte bara den själslösa materien är deterministisk, utan även vi, som gör experimenten och som föreställer oss att vi kan välja att göra det ena experimentet i stället för det andra, handlar på ett förutbestämt sätt. Om det förhåller sig så, försvinner den svårighet som Aspects experimentresultat skapar.

J. Brown: Att se den fria viljan som en illusion gör att vi tar oss ur krisen, eller hur?

J. Bell: Just det. I analysen antas att den fria viljan verkligen existerar, och som ett resultat härav finner man att experimentatorns ingripande på en viss punkt får konsekvenser på en annan avlägsen punkt på ett sätt som ett inflytande, som vore begränsat av ljusets hastighet, inte skulle tillåta. Om experimentatorn inte är fri att göra detta ingripande, om även det är förutbestämt, då försvinner svårigheten.

Så långt intervjun med John Bell. Bells teorem medger emellertid även andra förklaringar. I Gary Zukavs bok "De dansande Wu Li-mästarna" (s 356–357) redovisas – utöver superdeterminismen – följande tre möjligheter:

1. Inga modeller av verkligheten är möjliga (den s k Köpenhamnstolkningen av kvantmekaniken).
2. Superluminala förbindelser är möjliga, dvs samverkan mellan rumsligt åtskilda partiklar kan ske med en hastighet som överstiger ljusets.
3. Många-världar-teorin är giltig. (De Witt: "Varje kvantövergång i varje stjärna, i varje galax, i varje avlägset hörn av universum klyver vår lokala värld i myriader kopior av sig själv. Tala om schizofreni!")⁴

Eftersom jag själv har erfarenhet av sanndrömmar, har idén om en superdeterministisk värld varit lättast att ta till mig. Jag tror alltså att allt är förutbestämt in i minsta detalj och att det är det som gör prekognitioner möjliga.

Här hade jag egentligen tänkt sluta, men av en slump stötte jag på ett uttalande av Voltaire, som jag tycker så starkt stöder min åsikt i denna fråga att

Michel Nostradamus

Agneta Uppman

jag ej kan låta bli att ta med det.

I sin "Dictionnaire Philosophique" skrev Voltaire om ödet att... allting styrs av oföränderliga lagar... allting är förutbestämt... allting är ett nödvändigt resultat... Skrämda av denna sanning accepterar vissa människor den till hälften, som när en gäldenär erbjuder sig att betala halva skulden och ber om utsträckt tid att betala återstoden. De menar att det finns händelser som inträffar med nödvändighet, men att inte alla händelser är sådana. Det vore i sanning märkligt, om en del av vad

som händer måste hända och en annan del inte måste hända...⁵

Noter

¹ Tor Halli: Dr Michael Nostradamus profetior om vår tid. Funkis förlag 1940, s 45.

² Agneta Uppman: Ut ur kroppen. Natur och Kultur 1987, s 135–136, 143, 152–153.

³ Heinz R. Pagels: Den kosmiska koden, ICA Bokförlag 1986, s 153.

⁴ Paul Davies: Andra världar. Akademiliteratur 1984, s 140.

⁵ Ilya Prigogine: Ordning ur kaos. Boksko-gen 1984, s 251.

ANNONS

Det skall vi fira!

Den styrelse för Sveriges Spiritualisters Riksförbund, SSR, som ställde sina platser till förfogande och avgick på ett extra förbundsstämma den 22 november 1986, kommer att högtidligt hålla minnet av sin avgång genom att åter träffas på Ramsbergsgården över ett veckoslut. Detta blir i slutet på vecka 47, och kommer att omfatta fredagen den 23, lördagen den 24 och söndagen den 25 november. Det är då jämt fyra år sedan vi unisont och i god ordning avgick, och vi tycker nu att det är på tiden att fira detta vårt förståndiga och väl motiverade steg.

Vi vill minnas det som varit och vi vill glädjas med varandra i den miljö, som under flera år varit den samlade punkten för vår strävan för en tolerantare och mera vidsynt värld. Men vi vill också penetrera orsakerna till varför allting bidde som det bidde, och tydligen fortsätter att så vara, ännu fyra år efter vår avgång.

Samtliga medlemmar i den styrelse som avgick för fyra år sedan kommer att närvara, och de har alla lovat att med föredrag, kåserier och framträdanden bidra till underhållningen. Det kommer bland mycket annat att redogöras för de "lagar" som tycks fungera någorlunda likadant bland alla sorters religiösa människor, och de samarbetssvårigheter som automatiskt uppstår när individer med ekumeniska och toleranta principer försöker påverka en organisation, vars röstande medlemmar till stor del är disponerade för ett fundamentalistiskt och konservativt tänkesätt. Dessa svårigheter tycks uppstå överallt, helt oberoende av tid och religionsform, men är givetvis mest aktuella i religioner av uppenbarelseskaraktär. Spiritualismen har tvivelsutan för många människor blivit till något av en "uppenbarelsesreligion".

Dåvarande förbundsordförande Karl Törnqvist kommer att inleda och avsluta samvaron, samt tala över ämnet: Spiritismens förtjänster och spiritualismens faror. Dåvarande för-

bundssekreterare Kerstin Öhman ställer frågan: Kan man över huvud taget tänka sig en kritisk spiritualism? Dåvarande förbundskassör Knut Carlsson erinrar om Ramsbergsgårdens invigning och de förhoppningar som på den tiden knöts till detta ställe. Dåvarande redaktör för tidningen Utan Gräns, Lennart Lindberg håller ett anförande med rubriken: Emot ett mål fördolt för Dig... Birgit Bäckman, som var förbundets studieledare och ideologiska konsult refererar en bok med titeln: Indisk visdom och modern psykiatri. Och så slutligen Gert Kaffa, som var adjungerad av styrelsen som ledare för den mediala utbildningen, håller föredrag under rubriken: Synen på mediumska- paret före och efter Sigmund Freud.

Som synes är det ett mycket varierat utbud som bjudes deltagarna under detta veckoslut, och man kan förmoda att mycket av det sagda ger anledning till både funderingar och diskussioner.

De som önskar delta i begivenheterna och glädjas i vår samvaro, ombedes ta kontakt med ledningen för Ramsbergsgården. Tel 0581-603 00 eller 603 55. Eventuell hämtning med bil vid järnvägsstationen i Lindesberg kan då också beställas.

Något särskilt program för jubileumsdagarna finns inte, men allt kommer givetvis att, åtminstone beträffande måltider och kaffepauser, följa de ordinarie rutinerna för Ramsbergsgården. Såväl vegetarisk mat som så kallad husmanskost kommer att finnas efter anmälan härom.

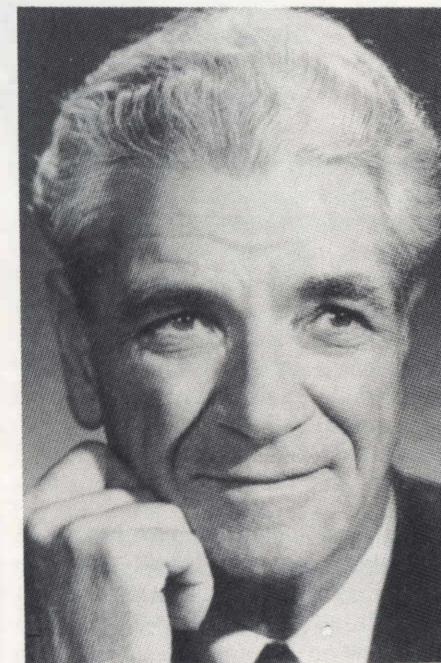
Så väl mött på Ramsberg i en glad och otvungen samvaro med den "gamla" förbundsstyrelsen. Låt oss fira tillsammans. Och låt oss diskutera och utbyta synpunkter på allt som varit, på allt som är, och på allt som under överskådlig tid troligen också kommer att vara som det är.

Vi ses!

Påhittige Adamski

Det finns fortfarande personer som tror att amerikanen George Adamski sanningsenligt berättade om kontakter med folk från andra himlakroppar, resor i deras farkoster och besök på deras planeter. Därför kan det vara av intresse att se vad en av Adamski omskriven person har att säga.

Adamski skrev i "Flygande tefat har landat": "I slutet av 1949 kom så fyra män in på kaféet vid Parlomar Gardens ... En av dessa var mr J. P. Maxfield och en annan var hans kamrat mr G.L. Bloom, båda anställda vid Loma Navy Electronics Laboratory i närheten av San Diego ... De frågade mig om jag ville samarbeta med dem och försöka ta bilder av främmande farkoster som rör sig genom rymden ... De sa att de skulle upp till toppen och be om samma medverkan från männen vid det stora Observatoriet. När således militären bad om min medverkan i försöken att fotografera främmande föremål som for genom rymden, med hjälp av mitt sextums teleskop, gjorde jag det mer än gärna ... Inte så långt efter detta sammanträffande lyckades jag ta vad jag ansåg var två goda bilder av ett föremål som rörde sig genom rymden ... Några dagar senare steg mr

George Adamski

Bloom in på kaféet ... Jag gav honom de två fotografier som jag hade tagit och bad honom lämna dem till mr Maxfield för studium och arkivering. Det sa han att han skulle göra."

Eric Herr berättar detta i den amerikanska tidskriften Mufon UFO Jour-

nal, april 1990. I juli 1988 fick han tag på Gene Luther Bloom, boende i San Diego. Denne berättade att han och hans kollega Joseph Maxfield, nu avlidne, bara hade stannat på det kafé där Adamski arbetade, för att äta lunch, innan de fortsatte till Haleobservatoriet för att diskutera några saker som inte hade med UFO att göra. De hade inte kommit dit för att be Adamski samarbeta. Innan de träffade honom kände de inte till hans intresse för UFO. De gav honom inga instruktioner att fotografera UFO:n, och de tog inte emot några bilder av honom. Bloom sa att allting Adamski skrev om dem bara var påhitt – pure fiction.

Krama dig frisk

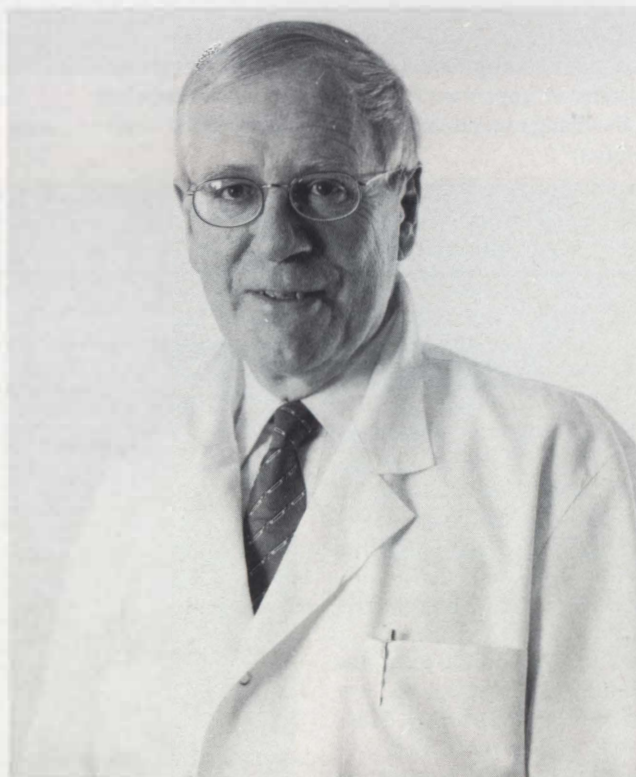
Krama varandra och lev längre!

Den glada uppmaningen kommer från psykologer och läkare vid University of California i San Francisco. De har upptäckt att kolesterolhalten i blodet, och därmed risken för åderförkalkning, sjönk kraftigt hos människor som blev bemötta med vänlighet och leenden. Så upp med mungiporna och öppna famnen. Behagligare sätt att hålla sig frisk på lär knappast finnas.

Ur tidskriften Levande Nytt.

Det våras för biologisk medicin

Olov Lindahl

Det biologiskt medicinska tänkandet – att vår hälsa beror på vår miljö, speciellt luft, vatten och mat – börjar idag bli allt mer accepterat även inom konventionell medicin. Denna utveckling är glädjande då på detta sätt större möjligheter skapas för att människor skall få behålla sin hälsa och även bättre kunna få hjälp vid redan utbruten sjukdom.

Att den konventionella medicinens företrädare inte öppet redovisat sin tidigare felsyn och erkänt en omvändelse under galgen är helt i överensstämmelse med hur ett paradigmskifte går till och är en exakt kopia av samma fenomen inom politiken. Möjligen kunde man vänta sig en något bättre moral inom vetenskapen.

Idag sägs öppet att 30–70% av cancer beror på kosten, att åderförkalkningssjukdomarna till största delen beror på för fet felnäring och brist på fibrer. Den nya läran om de fria radikalerna förkunnar att de flesta sjukdomar orsakas av dessa ämnen som kan stoppas genom överdoser av vitaminer, speciellt vitaminerna A, D och E samt av spårelementet selen. Det har därmed blivit vetenskapligt korrekt att inta större mängder av dessa ämnen än de officiellt rekommenderade. Bara för några år sedan förbereddes en lagstiftning som skulle kriminalisera försäljning av vitaminer i en dos som var mer än 1/2 gång större än den officiellt rekommenderade dosen. T o m apoteken säljer flitigt C-vitaminsupplement på 1 000 mg, cirka 17 gånger den rekommenderade dosen.

För 10 år sedan gick Socialstyrelsen ut med ett påbud till de tio då med akupunktur verksamma läkarna och hotade med indragning av legitimationen för en behandling som ej överens-

stämde med "vetenskap och beprövad erfarenhet". Idag föreslås att akupunktur skall få användas inom sjukvården både för att stilla smärtor och bota sjukdomar.

Det våras i naturen efter en ovanligt varm vinter och det våras för det biologiska tänkandet.

Tyvärr går det inte fort, speciellt inte i det praktiska arbetet. Många invändningar höjs också mot de nya rönen. Skeptiker erkänner att nya data kommit men säger samtidigt att de inte är tillräckligt bevisade för att vara underlag för en allmän rekommendation om starkt ändrade kostvanor.

Argumentet är ihåligt. Absoluta bevis i biologiska frågor kommer aldrig att kunna produceras, de är vanligen omöjliga att åstadkomma. Vad man glömmer är emellertid att *en utebliven* rekommendation om bättre kostvanor, innebär att man accepterar, rent av rekommenderar de *aktuella* matvanorna. Det finns givetvis ännu mindre några bevis för att dessa är *ofarliga*.

Olov Lindahl är professor emeritus i ortopedisk kirurgi. Artikeln är återgiven från tidskriften Biologisk Medicin (nr 2, 1990), Box 5512, 114 85 Stockholm.

Vem skall bestämma över vår hälsa?

Paneldebatt om den alternativa medicinens roll i samhället

Olov Lindahl

I en debatt "Stockholm – en friskare stad" i Kulturhuset i Stockholm i början av mars i år medverkade professor Jerzy Einhorn, Radiumhemmet, direktör Åke Färlöf, Hälso-kostrådet, ledamot i alternativmedicinkommittén, homeopraktiker Ove Högberg, docent Thomas Ihre, Södersjukhuset, expert i alternativmedicinkommittén, leg läkare Niels Lynöe, socialmedicinska institutionen vid Umeå universitet, professor Olov Lindahl, ordf i Svenska Läkarens Förening för Biologisk Medicin, f d riksdagsledamoten Blenda Littmarck, ledamot av alternativmedicinkommittén, riksdagsledamot Aina Westin, ordförande i alternativmedicinkommittén. Debattledare var journalist Ulf Wickbom.

De tre representanterna för konventionell medicin (speciellt Ihre) framförde med entonig envishet tesen att alla typer av alternativ medicin för en vetenskapligt skolad forskare var obegripliga vad avser de mekanismer som kunde ligga bakom en eventuellt botande effekt. Lynöe instämde i att obegripligheten var ett svårt hinder för att acceptera de alternativa metoderna men att man möjligen t ex kunde tolka om Yang och Yin samt Qi till förståelig neurofysiologi.

Huvudargumentet mot alternativ medicin var att den påstods sakna reell effekt och detta var alla talare helt ense om. Att ändå en majoritet av svenska

folket föredrar alternativ medicin förklarades med att dess företrädare tog bättre hand om patienterna. Samtidigt erkändes att den vanliga sjukvården i stor utsträckning misslyckats med det personliga, individuella, förstående bemötandet, men att man försökte bättra sig (Einhorn) och här hade något att lära av sina "motståndare".

Klok gubbe

Ihre framförde ytterligare en förklaring till att så stora förväntans- eller suggestionseffekter åstadkoms inom alternativ medicin. Då patienten med stort besvär "fotvandrat 2 mil till en klok gubbe i Hälsingeskogarna" och dessutom hört att den kloka gubben hade botat någon annan patient, skulle denna kombination framkalla en alldeles särdeles stark placeboeffekt. Denna logik är tveeggad och innebär att de patienter som söker konventionell sjukvård aldrig skulle ha hört talas om en patient som blivit hjälpt där. Beträffande ansträngningarna att komma till en klok gubbe i skogen kan sägas att de ansträngningar som flertalet patienter får göra för att komma till en specialist eller bli opererade är minst lika stora som en skogspromenad.

Ofarlig behandling

Nästa angreppspunkt gällde riskerna med att gå till en "kvacksalvare". Man medgav att behandlingen i sig var ofarlig (då den ju sades vara överksam). Alternativterapeuter som ej var lika

mycket utbildade som läkare, kunde tänkas skada den ömtåliga nacken vid manipulation, de kunde lura patienterna att sluta med medicin (t ex sätta ut insulin – ett rätt löjligt argument), eller missa en diagnos som om den blivit satt i tid skulle räddat patienten från en för tidig död eller invaliditet.

Biverkningar

Inför mitt påpekande att mellan 8% och 18% av sängarna på en invärtes medicinsk avdelning tas upp av läkemedelsskadade, att många människor dör varje år av läkemedelsbiverkningar och att många fler får långvariga sjukdomar av samma orsak, replikerade Ihre: "Menar Du att läkarna utbildas till att ta död på patienterna?" Argumentationen nådde därmed en rätt låg nivå. Det är självklart att läkarna utbildas att använda läkemedlen så bra som möjligt och ej avser att skada sina patienter, men att inte desto mindre det faktum kvarstår att biverkningar förekommer i en alldeles för stor utsträckning.

I jämförelse med detta är de sällsynta komplikationer som kan förekomma inom alternativ medicin negligerbara.

Bara placebo

Läkarrepresentanterna drog sig inte för att – med något andra ord – förklara företrädarna för alternativ medicin vara antiintellektuella, ovetenskapliga sko-

UNITED LODGE OF THEOSOPHISTS

KRISTUSPRINCIPEN

"Kristi återkomst" innebär närvaron av CHRISTOS i en pånyttfödd värld och alls inte en förkroppsligad "Kristus" Jesus... ty Kristus - den sanne esoteriske FRÄLSAREN - är inte en människa, utan DEN GUDOMLIGA PRINCIPEN i varje mänsklig varelse. Han som strävar efter att återuppväcka Anden inom sig, som *han själv korsfäst genom sina jordiska passioner*, och begravt djupt i "griften" av sitt syndfulla kött, och han som har kraft nog att väla undan *materiens sten* från öppningen till sin egen *inre* helgedom, *han har den uppståndne Kristus inom sig själv.*

HELENA P BLAVATSKY

United Lodge of Theosophists:
Gråbrödersgatan 10 1tr ög
211 21 Malmö, 040-91 91 89
Onsdagsföreläsning 19.30-20.30
Teosofiska Biblioteket
Teosofiska Kompaniets Bokhandel

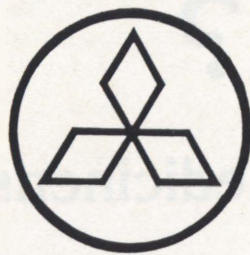
United Lodge of Theosophists:
Stadsbiblioteket
Bredgatan 3 b, Lund 046-13 75 94
Torsdagsföreläsning 19.30-20.30

Beställ provexemplar av tidskriften, prenumeration, litteraturlista, böcker, program för ULT:s föreläsning, genom:

TEOSOFISKA KOMPANIET ROSLINSVÄG 8 IV, 217 55 MALMÖ, 040-91 91 89, POSTGIRO 444 58 09 - 9

TEOSOFISKA RÖRELSEN

Nr 60 DET FINNS INGEN RELIGION HÖGRE ÄN SANNINGEN

Och Jesus och hans lärjungar gick ut till byarna i Caesarea Filippi, och på vägen frågade han sina lärjungar och sade till dem: "Vem tror folk mig vara?" De svarade honom och sade: "Johannes Döparen"; och andra: "Elias"; andra åter: "en av profetera". Och han frågade dem: "Men ni, vem tror ni att jag är?" Petrus svarade och sade till honom: "Du är Messias."

Markusevangeliet 8:27-29

Årgång 10

1989

Nummer 6

Teosofiska Rörelsen - en temabaserad ULT-tidskrift som behandlar den grundläggande teosofiska filosofin och som utforskar det terapeutiska användandet av *tidsåldramas samlade visdom.*

Teosofiska Rörelsen utkommer med 6 nr/år: *Helårsprenumeration 1990 kostar 120:- Lösnummer 20:-*

jare som av kommersiella skäl lurar patienterna med placeboeffekter. När de själva kritiserar blir de emellertid stötta som "prinsessan på ärten". Ihre sade sig bli - och blev - arg när man ifrågasatte sjukvårdens odelade nytta och Einhorn hotade att gå om han inte fick prata så länge han ville (och det var länge). Han ville göra gällande att det i stort var han som hade ordnat så att naturmedel för injektion blev tillgängliga för svenska folket.

Alternativmedicinkommittén fick ett erkännande för att den höjt kompetenskraven för vissa alternativmedicinare (1 års grundutbildning i sjukdomslära m m) men sade samtidigt att det var alldeles för litet. Helst ville de nog att det skulle vara en full läkarutbildning som innefattade indoktrinering att all alternativ terapi var värdefull.

Tveksam cancer-terapi

Ihre förde in debatten på bevisfrågan och påstod att det saknades bevis för effekten av alternativa metoder. När

jag påpekade att dubbelblindtester saknades för psykoterapi, kirurgisk terapi och fysioterapi samt var ytterligt sällsynta för läkemedel, replikerade Einhorn att det bara fanns en vetenskap, vad det nu kan innebära när paradigmskiftet inträffar. Han medgav dock att det saknades vetenskapliga bevis för cancerterapi men att vissa (då andra) behandlingsmetoder var så självklart bra att det ej behövdes några bevis. Här anfördes då penicillin och insulin.

Att självklarhetsbeviset tagits upp till debatt är glädjande, men självklarheter inom alternativ medicin berördes ej och ej heller hur en självklarhet skulle definieras och vem som skulle ha tolkningsföreträde vid denna bedömning.

Mobbade patienter

En liten debatt gällde läkarnas negativa inställning till patienter som gick till alternativterapeuter. Dessa patienter mobbas som bekant rätt ofta av läkarna, idag glädjande nog i mindre utsträckning. Fenomenet förnekades totalt av Ihre som kände sig förolämpad

EN TEOSOFISK RESUMÉ

av William Quan Judge

Teosofiska Kompaniet Malmö

EN TEOSOFISK RESUMÉ.

Resumén är en kortfattad framställning av de mest grundläggande teosofiska läroarna och utgör den första av *W Q Judges* triologi i detta ämne.

Häftad 40:-

på läkarnas vägnar. Einhorn medgav dock att fenomenet existerade men var mycket sällsynt och olämpligt. Någon statistik över frekvensen av sådan mobbning framlades ej.

Det stämde utmärkt vad debattledaren Ulf Wickbom sade, att för många hade för mycket att tala om på för kort tid.

Kort sagt, åhörarna gick nästan lika kloka från som till debatten, som skulle behövt styras av en betydligt starkare och på området insatt person.

Återgivet från tidskriften Biologisk Medicin (nr 2, 1990) Box 5512, 114 50 Stockholm.

Lyckliga du. Du är född till människa, med en människas alla valmöjligheter. Du har ett liv, du har din tid, du har psykiska och fysiska resurser, du har drömmar och visioner. Du har också en hel värld fylld av njutningar framför dina fötter. Se den världen, och ta den till dig - nu!

Cecilia von Melen i Må Bra

ÖRTLÄKEKONST FRÅN ANTIKEN ÅTERUPPLIVAD

Unika örtteer, framställda av RAUL AMON i Jugoslavien enligt Eldens Lära, en filosofisk tradition från antiken. Behandling med dessa teer har gett märkliga resultat vid olika sjukdomar. Endast allmänt använda, ofarliga läkeörter ingår. Teernas hemlighet är blandningsförfarandet.

Redan nu används teerna av flera naturläkare och två skolmedicinska läkare i Sverige. Just nu pågår två vetenskapliga studier på olika sjukdomar och resultaten hittills är mer än överväldigande.

ÖRNENS VATTEN verkar renande på hela kroppen (för sänkning av måttligt förhöjda blodfetter, normaliserar vikten) samt stärkande och stimulerande på njurar och galla. Av Socialstyrelsen registrerat naturmedel reg nr 89-5036. Har ej genomgått för läkemedel föreskriven kontroll. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

FJÄLLVATTEN rekommenderas för nervsystemet (lindrig oro, tillfällig trötthet, lindriga spänningstillstånd av känd orsak, nervöst hjärta som inte beror på organiskt fel, förhöjt blodtryck) samt andningsvägarna (tillfällig irritation i övre luftvägarna). Av Socialstyrelsen registrerat naturmedel reg nr 89-5037. Har ej genomgått för läkemedel föreskriven kontroll. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

HYACINTVATTEN är förknippat med Eros i grekisk mytologi. Rekommenderas vid premenstruell syndrom (besvär före mens), hudbesvär: vårtor, lindrig akne, kvisslor m m. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

SJÖVATTEN. För att säkerställa optimal effekt rekommenderas Sjövatten som inledande grundbehandling. Rekommenderas vid inflammationer, lindrig yrsel, lindrig huvudvärk och migrän, lågt blodtryck och för förbättring av allmäntillståndet i kroppen. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

FENIXVATTEN är ett idealiskt medel för snabb aktivering av er skönhet. Renar och förskönar ert ansikte (akne, finnar, antirynk, etc). Är också känt som AFRODITES VATTEN. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

Varje förpackning innehåller tepåsar för en månad. En tepåse tillagas i 7 dl vatten, som då räcker i två dagar. Man dricker teet 3 gånger per dag 1 timme före maten, kallt eller rumstempererat, utan socker eller mjölk.

De terapeuter som börjar använda teerna i sina behandlingar får också lära sig hur man klassificerar sjukdomar (alla sjukdomar delas i tre olika grupper) och hur man ökar människornas inre styrka och minskar inre svagheter.

Just nu pågår två stora vetenskapliga studier på teernas terapeutiska verkan vid många sjukdomar. Resultaten hittills är märkliga. Under 1990 kommer resultaten att publiceras. Vi kommer också att få rapporter från de svenska läkarna och terapeuter.

Några röster om Raul Amons antika teer:

Siw Kihlgren, terapeut, Ängelholm:

"Efter tre månaders erfarenhet av Hyacint-, Fjäll- och Örnens vatten vill jag påstå att jag är mer än överväldigad - *ju sjukare patienten är desto snabbare verkar teerna.* Tre av mina patienter fick inte den hjälp som förväntades men idag vet jag att de först skulle ha haft en månad med Sjövatten. Med detta vatten i min hand, hoppas jag att kunna hjälpa mina patienter till 100%".

Ester Linér, Norrköping:

"Jag har det senaste året lidit av kärlekkramp. Jag har fått läkarbehandling, som inte minskat min yrsel och andfåddhet. Efter att nu druckit Sjövatten och Fjällvatten av era teer, *så har en påtaglig förbättring skett.* Min yrsel har minskat och min kondition har förbättrats".

Ray Beatty, Norrköping:

"Jag vill tacka dig för örteet Hyacintvatten. *Bara efter två dagar blev jag mycket bättre.* Jag behöver inte längre springa på toaletten två till tre gånger per natt. Tack ännu en gång".

Naturläkare och terapeuter som redan använder teerna i sina behandlingar

1. Siw Kihlgren, Ängelholm 0431-188 00
2. Börje Moberg, Strömstad 0525-205 33
3. Bengt Seberby, Asarum 0454-218 42
4. Jörgen Åsvärd, Hyltebruk 0345-111 24
5. VEDA LILA, Johan Ljungsberg, Stockholm 08-702 94 32, 664 77 29
6. Hälsobutik, Bosse Lenngren, Norrköping 011-16 81 30
7. LISS WALLIN, SALONG, Stockholm 08-31 91 20

Utöver dessa antika teer har vi också fem olika badörtsblandningar som är bra för besvär i rörelseapparaten m m. Det går bra att beställa katalogen.

Priset på antikens teer är 340:- och vid köp av två får du 50:- rabatt plus fraktfritt, vid köp av tre 120:- rabatt plus fraktfritt. För terapeuter andra priser.

För detaljerad information kontakta MAXI ELIT, Box 1432, 600 44 Norrköping tel: 011-13 10 68.

Skapelsevisionen

Ruth Dahlén

Foto: Thorbjörn Farke

En dag i början av januari år 1946 befann jag mig ute på en skidtur på Huvudgingens höjd i Dalsland. Jag hade stannat vid en vacker gran, stora snöflingor började falla och jag läste högt, som jag ofta gör, en liten dikt som passade just då. "En ängel stod och dammade Guds stora partitur/ vart dammkorn som till jorden föll/ det var en klangfigur/ ...en sång den var/ den första flingans fall."

Jag hade min blick riktad på en ovanligt vacker snöflinga som mjukt landat på ett granbarr. Plötsligt hände något med granbarret, det löstes upp i flimrande vågor av ljus, ett ljus, oändligt mycket intensivare än solens ljus, men dock ej bländande. Ljusvågorna tycktes röra sig oerhört snabbt i någon sorts spiralform inne i granbarret, som dock hela tiden behöll sin form och

karaktär av granbarr. Det var som om jag plötsligt framför mina ögon haft ett förstoringsglas som förstörde någon miljon gånger. Jag kommenterade högt vad jag såg: "Fantastiskt, aldrig trodde jag att ett litet granbarr var så märkligt funtat, ett dansande litet äventyr – om materia är en form av energi, som det ju sägs, då måste det *se ut just så här!*"

Barr efter barr antändes av de flimrande ljusvågorna, snart var hela granen en enda eldstod. En sekund blev jag oerhört förskräckt – var min hjärna på något sätt i olag? Då hörde jag fullt tydligt en stämma tala till mig någons ifrån, inte en vanlig människa, men dock en röst, fullkomligt klar och tydlig: "Var inte rädd. Håll dina ögon öppna och iakttag noga vad du får se!" Jag blev genast alldeles lugn, mycket glad och förvåntansfull. Snart var sko-

gen ett enda hav av samma levande ljus, *levande* på ett sätt mot vilket vanligt jordiskt liv ter sig nästan livlöst. Själv hade jag också blivit en ljusgestalt, jag såg på mina händer som kunde gripa om den brinnande granens kvistar, mina händer var av samma genomskinliga ljus. Hela skapelsen vibrerade av dessa oerhört snabba ljusvågor, där man tydligt kunde urskilja varje enskild ljusstråle, *se den fungera*.

Det tycktes mig som kunde strålarna sammanföras till olika arter eller färger eller kanske oktaver. En av oktaverna tycktes kunna sammanfatta allt det som vi kallar naturlagar, en annan oktav dikt och konst t ex. Inga ord täcker den Sanna Verkligheten, det är bara hopplösa försök att beskriva något obeskrivbart och för mänskligt förstånd ofattbart. Jag såg Kosmos fungera som en femdimensionell geometri, inte statisk utan dynamisk, med rummets tre dimensioner, tiden som en fjärde och därtill också en femte dimension, den konstruktiva, sammanhållande dimensionen, universums innersta mysterium, Kärleken. Jag såg också denna KÄRLEK som strömmar av ljuspartiklar som spreds spiralformigt genomträngande hela skapelsen som en kedjereaktion av väldiga pulsslag, en kosmisk andningsprocess.

När jag använder orden "femdimensionell dynamisk geometri" är detta också ett svagt försök att finna ord för något som jag verkligen såg med mina ögon, något absolut reellt och påtagligt. Kanske vore bilden av ett oerhört komplicerat urverk med ett svindlande antal hjul en bättre bild, men de fem dimensionerna måste ovillkorligen vara med. I denna värld av myriader strålar var mitt väsen en tydligt urskiljbar stråle, en alldeles egen färg i ett ständigt växlande spektrum. Medan jag ännu var kvar på jorden, hörde jag mig själv, till min egen oerhörda förvåning, yttra följande ord: "Är detta att bli ETT MED ALLTET?"

Även den upplevelse som ligger bakom dessa ord var fullkomligt påtag-

Ruth Dahlén

lig och verklig, lika verklig och påtaglig som att jag just nu ser mig själv sitta i skogen en ljuvlig marsdag. Jag såg mig själv, såg min kropp genomgå en förvandling, mer och mer blev jag till ljus, tills jag såg mig själv fungera som ett strålningsfenomen, vibrerande på samma våglängd som den "femte dimensionen". Sedan fördes jag bort från jorden, svindlande långt bort genom tid och rum, bort till Skapelsens Morgon, hörde skaparorden "Varde" och såg kosmos skapas på nytt inför mina ögon, såg mänsklighetens väg genom historien, såg tidevarv komma, tidevarv försvinna.

Som på en väldig film såg jag händelser utspelas, en film som klargjorde inte endast historiska förlopp utan också *orsak och verkan*. Som om allt som utspelats på vår gamla jord funnes förvarat på något televisionsband, tydligt återgivande alla ord och händelser, men dessutom avslöjande alla mänskliga motiv och tankar. Alla frågor som kan tänkas existera i en mänsklig hjärna fick sitt uttömmande svar på denna kosmiska film – även rent naturvetenskapliga sådana. Innan jag ens hunnit formulera en fråga fanns ett svar färdigt. Jag var på något sätt *allvetande*. Så småningom upphörde allt minne av någon jordisk existens, jag var i Evigheten, i Paradiset, i en tillvaro av harmoni och skönhet över allt förnuft. Våra jordiska färger t ex var var- elser som man kunde *umgås med*, otroligt charmfulla, i synnerhet tilltalade mig den "blå varelsen", den hade också på jorden varit min speciella favorit.

Från detta paradiset på någon oändligt fjärran vintergata tyckte jag mig efter en lång tidrymd bortom myriader av stjärnhopar skönja en mörk punkt, en punkt som inte var ljus och harmoni. Jag värjde mig av hela mitt väsen mot denna mörka punkt, försökte glömma dess existens, en dunkel aning sade mig vad denna mörka punkt var. Men mot min vilja fördes jag närmare denna mörka punkt, färdades fram genom solsystemen, tills jag med ens förstod vad denna mörka punkt betydde – den mörka planeten svävade som en främmande glob i universum. Jag såg hur den under sin spiralfärd kastade mörka väldiga skuggor genom de ljusa världarna. Jag fördes av de väldiga pulsslagen närmare den tysta, mörka planeten, kunde urskilja detaljerna allt tydligare och så med ens vaknade ett minne – någon gång i en fjärran tidsålder hade den varit *min* planet. Nu tycktes den tala till mig, vädja till mig. Jag greps av en stor kärlek till denna min mörka planet, den tålmodiga Jorden, där jag

Illustration Gun Nordin.

levat för tusen år sedan.

Men jag såg också att mitt liv på denna jord aldrig blivit fullbordat, där återstod mig ännu något, ett stycke av min egen väg låg framför mig, ett stycke som jag *måste gå*. Och NÅGON vände blad i mitt livs bok – spelade upp ett stycke av *mitt* "kosmiska televisionsband" – förklarade allt för mig, gav mig svar på alla mina frågor till den dag, som just då hade gått upp på den mörka planeten.

Men Hans Hand fortsatte att vända framtida blad i min bok, de tycktes mig först tomma, men Handen ritade upp konturer på bladen och gav mig i uppdrag att fullborda dessa konturer till tydliga bilder. Jag förstod dem inte, jag visste bara att jag skulle gå en alldeles ny väg, om svår eller lätt det sades mig inte. Jag visste bara att någon åter-

vände inte var möjlig och jag kände mig så liten i dessa stora sammanhang. Som så ofta, kom några diktardord smygande: "Varför spändes mig denna/ livets bidande duk,/ alltför väldig och dyrbar/ för en klåpares bruk?/ Ni, mina blinda händer,/ som bara mörker ger,/ liksom heta bränder,/ bränner penslarna er./ Maktlös ur fjärran klarhet/ sänder min blick er bud,/ gnistrar sitt meningslösa,/ obegripliga Gud." (Arne Nyman). Orden "meningslösa obegripliga" passade inte in i min upplevelse, men desto mer orden "fjärran klarhet".

Långsamt blev jag medveten om min jordiska existens, återfann mig själv i mitt jordiska jag, stod vid den vackra granen på mina skidor och allt var som förr – nej, inte som förr, jag hade fått min barndoms skimrande Prisma till-

baka, jag hade kommit hem igen till mitt förlorade paradiset. "Rösten" som talat till mig, uppmanade mig att återkomma till samma plats nästa dag vid samma tid. Upplevelsen återkom även denna dag, men inte så tydlig. Fyra, möjligen fem dagar återkom upplevelsen, men varje gång allt blekare, tills den helt förflyktigades. Men länge omgavs jag dock av ett återsken av det vita ljuset – som om jag hade mina fötter på jorden och mitt huvud i himlen. Något av den obeskrivbara harmoni jag upplevt på "salighetens strand" dröjde kvar omkring mig som ett skyddande hölje, utestängande alla sorger och bekymmer, gjorde mig osårbar. Den våren upplevde jag som en skapelsens morgon, trots att den mänskligt sett borde varit den dittills svåraste i mitt liv.

Senare har jag många gånger undrat hur *lång tid* – mätt med våra jordiska tidsmätt – "skapelse-visionen" kunde ha tagit. Den dagen fanns i min hjärna ingen som helst tanke på att försöka kontrollera en sådan sak, det enda jag kan säga är att ingen där hemma varit orolig för att jag varit borta i "tusen år". Men nog åstadkom den upplevelsen många hemmafilosofiska funderingar kring begreppen tidrum och nog har jag ofta önskat att jag varit en lärd person, som i termer och formler kunnat fånga åtminstone något litet av vad jag såg i "skapelse-visionen". Vad jag i varje fall är absolut övertygad om är att den upplevelsen hade mera med *vetande* att göra än med enbart "tro" eller "känsla". (Jag har senare så strängeligen varnats för att hänge mig åt "känslor".)

När jag tillgriper bilden av ett *urverk* skulle jag vilja begränsa denna bild till att gälla den *makrokosmiska aspekten* av upplevelsen – jag såg verkligen solar och planeter röra sig i bestämda banor, där de alla som kuggar var beroende av varandra men substansen i allt var de vibrerande ljusvågorna som också fyllde tomrummen i kosmos. Men när det gäller den *mikrokosmiska aspekten* – vad som hände inne i granbarret t ex – skulle jag vilja tala om *motsatsen* till allt vad urverk heter. Jag såg alltså ett granbarr fungera – jag vill inte tala om ett *litet* granbarr, begreppet "stor-liten" existerade inte heller i vanlig bemärkelse – eftersom allt var utom alla rumsdimensioner. Jag kallade mitt granbarr "ett dansande litet äventyr", men ordet "litet" har mera emotionell betydelse då. Förgäves försökte jag urskilja något system i denna "dans", någon motsvarighet till de

"planetsystem" jag iakttog när jag från någon fjärran galax såg ut över universum. Det var som om baletten inne i granbarret endast hade en enda lag att lyda – den fick inte röra sig utanför dess väggar, eller kanske bättre uttryckt, inte komma utom hörhåll för den orkester till vars toner den tycktes röra sig. Dansen gick i ständigt växlande former, i cirklar, i spiraler, fram och tillbaka mellan balsalens väggar. Men trots den skenbara bristen på system var dansen skön och harmonisk, någon kaotisk balett var det ingalunda. Det var som om varje dansande alltid visste sin plats, lydde en vilja, följde anvisningar från någon osynlig dirigent, som tycktes befinna sig i balettens centrum.

Jag försökte att noggrant iakttaga alltsammans – som ju Rösten uppmanat mig – och kunde så småningom allt tydligare urskilja varje enskild "dansande", trots att de rörde sig med svindlande hastighet. Så länge jag höll min blick riktad mot "salens" periferi, tyckte jag mig skymta en dirigent, men när jag hastigt flyttade blicken mot centrum, var dirigentpulten tom. När sedan hela skogen förvandlades till vibrerande ljus, kunde jag också iakttaga samma fenomen. Ett dirigerande centrum tycktes alltid befinna sig strax utanför synranden, men när jag flyttat min blick dit, befann sig strax detta centrum utanför nästa synrand. Det var inte bara granbarr som fungerade på detta sätt, också jag själv vibrerade i samma takt som den övriga skapelsen, varje cell i min kropp tycktes följa samma dirigerande vilja.

Denna upplevelse var så svindlande olik de religiösa upplevelser jag hört talas om i min tidigare miljö – omvändelse, frälsning, andedop, tungotal. Möjligt var kanske ändå att någon haft samma upplevelse men inte vågat eller ens kunnat berätta därom, jag visste ju själv hur fullkomligt omöjligt det är att finna mänskliga ord för den. Men hur famlande en skildring än är, vet jag genast efter endast några få ord om den har något gemensamt med min "skapelse-vision". Så småningom kom jag att läsa något om liknande erfarenheter och även om de kan skildras på tusen olika sätt kan jag ganska bestämt avgöra när jag känner igen. Fullkomligt självklart var för mig att *Gud* var med i upplevelsen. Den "dirigerande vilja" jag skymtat uppfattade jag så klart och tydligt som Guds, även om jag, när det gäller denna aspekt av visionen inte vågar använda andra ord är skymta, ana, trots att upplevelsen från andra sidor var något så absolut exakt i varje detalj.

"Strålningen" inne i granbarret, t ex, kunde jag iakttaga precis lika tydligt som man kan se de olika hjulen i ett urverk gripa tag i varandra och hålla klockan igång. Den kraft som åstadkom strålningen tycktes komma från ett centrum strax utanför synranden, men hur hastigt jag än försökte flytta min blick dit, flyttades alltid lika hastigt detta centrum utanför nästa synrand. Jag gjorde många försök att allt hastigare med blicken fånga detta centrum, där jag stod på mina skidor i skogen, men centrum tycktes finnas överallt utom just där jag koncentrerade min blick.

Denna upplevelse, som jag sedan kallade "skapelsevisionen", fick en oerhörd betydelse också för mitt jordiska liv. Jag märkte även i rent yttre händelser allt tydligare någon art av "ledning", ibland så tydlig att den blev märkbar även för utomstående människor. Jag började söka mig tillbaka till kyrkan och väntade ibland otåligt på att någon gång få höra något *igenkännande* av min egen gudsupplevelse, inte enbart i bibelns ord om "Herrens Härlighet" utan om någon "modern" människa som haft någon upplevelse liknande min. Ibland återkom några ögonblicksglimtar av "skapelsevisionen", ofta inför avgörande beslut eller inför en stor ängslans fråga: Vad *vill* Du Gud med allt detta? Jag var alltid så rädd för att råka ut för något självbedrägeri, jag tyckte mig ha märkt att människor ofta förväxlar Guds vilja med sin egen.

Några exempel på sådana kanske visionära ögonblick. En dag i augusti 1948 stod jag inför ett svårt avgörande. Jag befann mig i min hemstad, hade tagit min tillflykt till gamla kyrkparken där jag sjönk ner på en bänk och grät förtvivlat. Jag förnam så påtagligt och intensivt ett laddat KRAFTFALT omkring mig att det förundrade mig att inte människor kom rusande för att se vad som hände. Att en mänsklig varelse kan uthärda sådant! Att en mänsklig hjärna kan hinna med så många tankar på så kort tid! Det tycktes oundvikligt för mig att följa en till synes utstakad väg – hade jag nu med min tveksamhet och i psykologiskt nit att försöka vara "vettig" och bortförklara "rösten" på något sätt korsat *Guds planer*? Villighet att följa dem hade jag ju men jag kände också en stor, stor ängslan. VEMS VAR RÖSTEN? Hur kan ett litet människobarn vara riktigt säker på att en sådan "röst" verkligen är Guds? När jag nu satt där ensam och så intensivt förnam närvaron av en REGISSÖR återkom biskop

Ysanders predikan ord för ord i mitt minne, orden som dagen innan gjort mig så upprörd, orden om en röst som bjöd lärjungarna att lägga ut sina nät på en bestämd plats för sin lekamliga bärning, men också orden om själv-rannsakens nät på djupet av själen. I en enda stor vända bad jag till sist: "Gud, Du som rannsakat hjärtan och njurar, lägg själv ut Dina nät på djupet av min själ! Jesus, hjälp mig att inte råka ut för något självbedrägeri! HJÄLP MIG! Om Du ser något skrymsle i min själ som inte kan vara som Petrus på den fråga Du tre gånger ställde till honom, sänd mig inte i Ditt ärende då! GUD, GUD, jag ber Dig."

Vad som sedan hände hör ihop med "strålvärlden", björken bredvid bänken och buskarna som skyddade den för insyn blev med ens "genomskinlig eld", jag var alldeles omvärd av det "vita ljuset". Ljusupplevelsen varade denna gång endast en kort stund, fast den tycktes som en evighet, orden "kort stund" är alldeles oegentliga, tiden förintar helt i detta ljus. Ljusupplevelsen tog också denna gång en helt annan form än under "skapelsevisionen".

Många år senare greps jag vid minnet av den stunden av en plötslig, underlig tanke – hade jag den gången konfronterats med *innehörden av ordet ÄNGEL*? Jag såg ingen helikopter gestalt, ingen himmelsk Ikaros sänka sig ned, men jag tyckte mig med ens förstå hur den traditionella *bilden av Ängeln* vuxit fram. Allt fanns där ju! Det bländande ljuset, den skinande vita klädningen, de mäktigt svepande vinglagen, de befallande åtbörderna mot vilka varje motsägelser dör. Kanske har ett mänskligt öde aldrig sett någon ängelgestalt så som vi tänker oss den – om vi överhuvud taget tänker oss *någon-ting* bakom detta ord! Kanske är änglarna helt *gestaltlösa*, är endast eld, ren eld, strålning? Kanske har människor tillgripit ett ord, en bild bara, för att uttrycka något som inte går att uttrycka i mänskliga ord men som ändå skulle bli förstått av dem som *sett*?

Visst är jag fullt medveten om alla psykologiska möjligheter till bortförklaring av min "ängel" den där augustidagen 1948 – de underliga sammanträffandena, stundens betydelse för min framtid, min upprördhet. Såg jag ängeln för att jag var upprörd eller var jag upprörd för att jag förmam ängeln? Mina stackars försök att undantränga alla tankar på någon "gudomlig mening" kunde kanske ha rent motsatt verkan? Om någon på allvar frågar mig om jag "sett en ängel" vågar jag väl inte utan vidare svara ja – men nej vä-

gar jag ännu mindre svara.

När "ängeln" den förmiddagen lämnat mig tog det mig en god stund att bli så hemma igen på denna jord att jag kunde gå hem till min mor, där jag tillfälligt bodde. Jag var tacksam att ingen var hemma, jag var med ens omgiven av KRAFTFALTET på nytt, på något sätt *tvungades* jag ner på knä, *tvungades* ta min bibel, jag grät hejdlöst och hjälplöst i en enda bön – "Gud, Gud! Är det ett underligt öde som driver med mig eller är det verkligen DU, Himmelsens och Jordens och Universums Skapare som styr min väg? Gud, hjälp mig!"

Utan att veta hur det gick till, hade jag bibeln uppslagen och läste ögonblickligen: "Silver och guld har jag icke, men vad jag har, det giver jag dig – i Jesu Kristi, nasaréens namn, stå upp och gå!"

Ur "Visionär i tjugonde århundratet" av Ruth Dahlén (Natur och Kultur 1976).

Mystiska cirklar i Svenska Dagbladet

De oförklarade cirklar som under många år bildats på fält i England, och även upptäckts i några andra länder, togs upp i Svenska Dagbladet av vetenskapsjournalisten Harry Bökstedt den 4 mars. Två nyutkomna böcker nämns, en som tycks luta åt att förklaringen kan vara s. k. flygande tefat och en som lanserar idén att orsaken är att snabbt roterande luftpelare delvis joniserats och blivit elektriskt laddade. "I en allt häftigare virvelrörelse kan detta plasma få klotform och lämna runda avtryck efter sig när det urladdas vid kontakten med marken." Fast inget sådant fenomen är hittills känt.

Cirkarna är märkliga. I och för sig tycks det vara möjligt att ta sig till fots till de ställen, där cirkarna uppträtt, utan att lämna spår efter sig, men hur skulle märkena ha åstadkommit? De tycks vara mycket exakt cirkelformade, och grödan är nedtryckt i välformade spiraler. "Stråna är nerbjöda, men sällan brutna, och fortsätter att växa tills det är dags att skörda."

Cirkarna är oförklarade. Men "några vittnen påstår att de har sett inifrån platsen, där man sedan hittat de mys-

tiska cirkarna".

De böcker som är källor till Bökstedts artikel är "Circular Evidence" av Pat Delgado och Colin Andrews (Bloomsbury) och – med plasmateorin – "The Circles Effect and its Mysteries" av Terence Meaden (Artetech).

Värde

Jag läser i en tidning att fotbollsspelaren Anders Limpar är värd 30 miljoner kronor. Så mycket begär hans klubb för honom. Hm. Hur mycket kan "en annan" vara värd? Och hur mycket är *Du* värd? Ja, inte är det några miljoner, väl? Men Anders Limpar kan ju spela fotboll, han. Och det är en talang som är värd många kronor. Som barn försökte jag någon gång att sparka till en boll, men den gick alltid snett! Jag hade lättare för ord, i synnerhet dom skrivna. Fast några tycker nog att mina ord ibland går snett. Dem kan jag trösta med att orden från min skrivmaskin inte värderas i miljoner. Statens kulturråd värderar dem till 30 000 – och det är väl inte dåligt det heller?

SM

Biorytm

Din biologiska klocka

För 40 kr får Du Ditt biorytmschema och intressant läsning om svängningarna i Ditt liv. Sänd 40 kr, namn, adress och födelsedag till pg 491 24 11-8, ©"Visibel", Box 17001, 402 61 GÖTEBORG

Horoskop

DIN ANDLIGA UTVECKLING I STJÄRNORNA
© VAD VAR DU ©
D VAR STAR DU D
HUR KAN DU GÅ VIDARE

PRIS 275 kr inkl. postförsäkring.

Sänd namn, adress, födelseort, födelsedag och år samt födelsedag på dygnet. (Om det sistnämnda saknas ställs horoskopet på dygnet.) till

Vandir

c/o FORNHED
STAGNELIUSVÄGEN 26
11259 STOCKHOLM

Hjärnan avgör vår religion

Östen Kjellman

Ordet sanningsökande betyder olika för olika människor. Några mormonmissionärer sade till mig att om jag antog deras lära och "trodde" på Jesus, evangelierna och Mormons bok, hade jag nått fram till "sanningen". Sanningssökandet var i detta fall tydligen en ganska enkel sak. I varje fall behövdes inga årslånga, mödosamma studier.

Olikheten i synen på sanning eller på religion eller på verkligheten hänger möjligen samman med att vi upplever olikartat hjärnans funktion, dvs. hur basalhjärnan och hjärnbarken fungerar och speciellt hur samlevnaden mellan dessa båda beståndsdelar i hjärnan fungerar. Den följande framställningens faktauppgifter grundar sig på Folke Löfgrens bok "Den inre verkligheten" (1971). (Löfgren var biträdande professor i anatomi vid Lunds universitet.)

Basalhjärnan, den animala hjärnan, är källan varifrån kärlek, glädje och trygghet, hat, oro, ångest o. dyl. rinner ut i våra ådror. Här finner vi begären, engagemanget, intresset, inspirationen. (Tröligens också viljan.) Basalhjärnan skänker oss poesi, konst, musik, allt som har med UPPLEVELSE och därmed KÄNSLA (och stämning) att göra.

I hjärnbarken, cortex cerebri, sitter nyttan, vetenskapen, tekniken, politiken, ekonomin, sakligheten. Den är sätet för det systematiska och resonerande (logiska) tänkandet, för analys och syntes, för jämförelser, sannolikhetsbedömning, orsak/verkan-analys, ordnandet, m. m.

Basalhjärnan har en mottagare. Thalamus, som mottager stimuli från sinnesorganen och huden. Dessutom ingår corpus striatum, som aktiverar musklerna, och hypothalamus, som är en

sändare till inälv- och kärlmuskulaturen. Kroppens alla delar, organ och vävnader är kontrollerade och styrda av basalhjärnan. Cortex cerebri – däremot – det är vårt (älskade?) intellekt: Receptivitet, fantasi, skapande, analytiskt tänkande som angavs ovan, minne och – vilket är särskilt intressant – planering och tidsuppfattning, att lägga ut allt på en tidsskala och i samband därmed jämföra vad som varit med vad som är, och kanske gissa vad som skall komma.

Det finns olika underlag för känslan. Utöver vad som nyligen sades bland s. k. exogena stimuli, även skeenden i cortex: tankar och minnen vilka "färgsätter" basalhjärnan. Exempel härpå är: att höra eller läsa vissa ord t. ex. "Jesus" förvandlas omedelbart till känsla! Endogena stimuli är förgiftningar och sjukdomar i kroppen.

Cortex har en hämmande inverkan på människans göranden. Det sker en urkoppling av cortex vid t. ex. berusning. Då är det risk för att brott begås. Ty cortex har bringats till tystnad och säger inte: "Det där får du inte göra, därför att..."

Även felbedömningar och missuppfattningar kan äga rum i cortex, vilka ger upphov till känslareaktioner, som inte är så bra.

Basalhjärnan verkar som stimulator: Hängivelse, lust, hänförelser, intresse. Den eggar och entusiasmerar. En människas stora tankar, idéer och skapande förklaras av basalhjärnans funktion, trots vad som ovan sagts om cortex' nyktra och sakliga verksamhet. Vad hjälper f. ö. en väl utvecklad cortex om man inte älskar sin uppgift!

Tro inte att den högtintelligente nobelpristagaren enbart har en väl ut-

vecklad cortex! Det rena intellektet är faktiskt huvudsakligen genomsnittsmänniskans egenskap. Det största skapande geni drives främst av ogripbara instinkter och känslor...

Alltså, cortex behöver sin beledsagande basalhjärna. Så är det sörjt för människan. Dominerar cortex vår tid? Beräkningar, vetenskap, samhällsingenjörer, synen på människan som maskin!

Vi får inte glömma detta: Vi lever rikast då vi känner som starkast. Liv, det är att känna.

Vi kommer således fram till att det inte är fråga om att premiera varken den ena eller andra delen av hjärnan. Utan det viktigaste för människan är samlevnaden mellan de båda beståndsdelarna. Å ena sidan: Allt som når basalhjärnan underställs cortex' granskning och korrigering. Å andra sidan: Det cortikala innehållet får via basalhjärnan en subjektiv färgsättning. Så fungerar vi om vi är friska.

Men människorna är olika. Hos somliga dominerar känslengagemanget. Andra är sterilt intellektuella tänkare. Att ha sitt personlighetscentrum huvudsakligen i den animala hjärnan är att vara stundens barn, subjektiv och "primitiv", att dikteras av känslor och värderingar. Jagiskhet och sentimentalitet blir framträdande personlighetsdrag.

Härmed vill jag inte ha sagt att basalhjärnan representerar ett lägre utvecklingsstadium. Tvärtom, först med basalhjärnans värme vitaliseras cortex; tankar och idéer födas. Utan basalhjärna skulle det vara förfärligt att leva. Annu värre vore det om ett folks ledning låge i händerna på personer som fungerade bara cortikalt. Kanske har vi

Östen Kjellman

för många så beskaffade känslolösa ledare?

Många människor råkar i en livslång kamp mellan cortex och basalhjärnan. Det kan ibland bli förödande, stor tragedi. Konstnärer, diktare går ej sällan under i denna kamp – Victoria Benediktsson, August Strindberg förde en svår kamp mot basalhjärnans tyranni.

Medan upplevelsen, nuet, sitter i basalhjärnan, ger cortex sammanhangen och minnena. Så snart något förläggs till det förflutna eller framåt i tiden, inkopplas cortex. Men upplevelselivets smärta, njutningar, musik, dikt och konst och religiösa stämningar hör till ögonblicket.

När jag bryr mig om något, när jag upplever misslyckande, blir sjuk, får sorg, då engagerar jag basalhjärnan. På samma sätt föds den religiösa stämningen av basalhjärnan. Den äger rum NU, liksom glädje och sorg. Ett städse förblivande religiöst salighetstillstånd är en biologisk orimlighet.

Gud uppleves olika av den människa som äger basal dominans och den mera cortikalt dominerande. För den senare, objektivt lagde, intellektuella människan blir Gud den logiska nödvändigheten, lagbundenheten, det positiva i vårt handlingsliv. Gud blir en kraft.

Många uppfattar emellertid religionen som någonting på känslans område: Böner, symboliska riter, liturgi, hymner, stämningssmättad musik, praktfulla mässkrudar, levande ljus, blommor, vigvatten, hela kyrkorummet – denna starkt suggestiva atmosfär griper folket spontant utan cortikal inblandning genom sin omedelbara aktivering av basalhjärnan. Ofta är det helt obegripligt vad prästen läser eller gör, särskilt var det fallet då mässan skedde på latin. Andakt och mystik. Blir man som barn delaktig i dessa känslor och stämningar och bevittnar föräldrarnas vördnad inför alltihop, då sitter det kvar när man blir äldre. Kyrkans absurda språk, det monotona tonfallet, åthävarna, m. m. gör sitt till för att skapa stämningen.

Men nu är människan konstruerad även med en hjärnbark, cortex cerebri. Denna säger till människan: "Du kan inte acceptera något mot bättre vetande. Det är oärligt." Och basalhjärnan kan inte avvisa cortex' krav. För många blir denna konflikt olösbar. De orkar inte med den. De äter, dricker och låter världen ha sin gång. Ingemar Hedenius kallade dessa människor för "levande döda", som vandrar omkring på vägarna.

Folke Löfgren säger i "Den inre verkligheten": "Diskrepansen mellan

den enskildes cortikala insikt, allmänna erfarenhet och krav på ärlighet och kyrkans dogmer visar idag upp sitt facit i de tomma kyrkorna. Den sällsynta människotyp som förmår koppla bort förnuftet och förhålla sig intellektuellt okritisk kan måhända aktivera basalhjärnan och skapa ett positivt stämningsslag genom berättelser och speciella under... Genom förankring i känslolivets hos nämnda människotyp lever dogmerna alltjämt kvar. Genom upplevelseakten framstår 'undret' såsom verklighet. Det man upplevt är subjektiv verklighet, blir till sanning, och därmed kommer den objektiva,

cortikala sanningen till korta, om den nu överhuvud kan göra sig påmind. Basalhjärnan har primatet. Man vill behålla sitt positiva stämningsslag. Man anser sig förlora något värdefullt, om man mister det. Men för den i våra dagar allt vanligare kritiskt inställda, intellektuellt ärliga människotypen torde svårigen en tro kunna etableras utan cortikal sanktion."

Östen Kjellman är civilekonom. Efter många års insatser för det svenska näringslivets effektivisering ägnar han sig nu åt, som han säger, "mer väsentliga uppgifter".

*I USA och andra länder finns Good News Magazines.
Nu kommer Sveriges första*

GODA NYHETER

Fjärde kvartalet i år är det dags för premiärnumret. Vi börjar med att ge ut tidningen fyra gånger om året – ev med något nyhetsbrev mellan numren. Alltefter-
som resurserna växer kommer tidningen oftare.

Vill du

- * medarbeta? Vi har många olika uppgifter!
- * prenumerera? Helårsprenumeration, 4 nr: 95 kr, 5 nr: 115 kr. Postgiro: 62 04 12-7.
- * annonsera? Kontakta oss om priser, layout m m.

Skriv till

Mona Sundquist
GODA NYHETER
Kornvägen 9, 6 tr
145 68 NORSBORG

Karmelgården – en oas för själen i den skånska myllan

Färden går mot karmeliterklostret i Norraby utanför Tågarps i Skåne. Där ska han finnas, broder Wilfrid Stinissen, som redan på 70-talet skrev om meditation så att mitt hjärta gjorde glädjevalter. Jag tänker speciellt på hans bidrag i boken "Meditationens vägar" (red Nils-Olof Jacobson) och vad den betytt för mig.

Karmelgården badar i solsken, när vi kommer fram, en katolik och två sökare. Vi smyger in i kapellet och möts av tystnaden förtätad till gemenskap. Här finns en koncentrerad andlighet som söker sig direkt in i själen. Det är som att hitta hem, att sitta här med munkarna och de andra och meditera.

Här lever man mest i tystnaden; också måltiderna äts under tystnad.

Jag får mitt rum, S:t Josef. Gästrummen har alla namn efter kända helgon inom karmelitorden. Ingen radio, ingen TV. En säng, ett bord, en stol och ett fönster rakt ut mot den skånska slätten. Det känns tryggt att sova i ett kloster.

Efter morgonmeditation och en härlig frukost läser jag och skriver. Sedan

tar jag mod till mig och trycker på knappen till Wilfrid Stinissen i kapellet. Och han dyker upp och jag får tid en timme senare för ett samtal.

I över fyrtio minuter samtal vi om allt från meditation till flyktproblem i matiken i Sverige. Jag är glad att jag äntligen får träffa honom, en varm, levande och humoristisk munk, ursprungligen från Belgien med sedan 1967 väl förankrad i den skånska myllan. Det känns som om vi känt varandra länge. Jag ger honom min senaste diktsamling "Omfamnad" som ett litet tack för allt han gett mig.

Efter middagsbönen återgäldar han min gåva med en av sina senaste böcker "Vandring till sanningen" (utgiven på Libris).

Snart har ett dygn gått, ett dygn i ett kloster i Sverige. Jag är tacksam för att jag fick dela detta dygn med de fyra munkarna och några andra människor. Stämningen och friden bär jag med mig till livet utanför.

Eva Jagrell

I kapellet

God är Gud
viskar luften
i kapellet

Duvans röda blod
sjunger av nåd
i fönstret

Munkens orörliga profil
smyckar den nakna våren
utanför

Själen stämmer möte
med tystnadens röst
i hjärtat

Karmelgården den 6 april 1990

Eva Jagrell

Sune Hjorth

Svar på ett genmäle

Anders Liljegrens genmäle på min artikel "ETT OSAKLIGT DISKREDITERINGS-FÖRSÖK" i samma nummer av SÖKAREN (4/90) visar bara, att han i sitt envisa hävdande av CIA:s påstående, att det utsmugglade MJ-12-dokumentet skulle vara en förfälskning, är helt oemottaglig för sakskalet och har lämnat det sunda förnuftet långt bakom sig.

Han struntar blankt i det faktum, att det föreligger ett utomordentligt starkt motiv för de amerikanska makthavarna att hemlighålla sitt omhändertagande av den största utomjordiska spaningsfarkosten i atomsprängningsområdet i sydvästra USA, nämligen att i skydd av sekretessen kunna utforska farkostens elektromagnetiska funktionssätt och genom att själva framställa liknande farkoster militärt kunna dominera världen!

I varje mordrättegång väger det mycket tungt, om man kan påvisa ett klart motiv för den anklagade att ha begått gärningen. Hemlighetsmakeri för att skydda sina strävanden efter världsherravälde är kanske inte ett brott i lagens mening, men det ger likafullt den psykologiska förklaringen till makthavarnas mörkläggning. Och bör man inte också se CIA:s desperata försök att avfärda det utsmugglade MJ-12-dokumentet som en förfälskning i ljuset av den aktuella maktpolitiken?

I stället för att spela med i den amerikanska underrättelseorganisationens skumma spel borde väl Liljegren m fl ta fasta på att innehållet i dokumentet uttryckligen bekräftar vad som framgått av en lång rad trovärdiga vittnesmål. Men det gör han inte, utan upprepar tjänstvilligt allt vad CIA:s experter har att komma med i bortförklaringsväg, vilket han okritiskt tillmäter det högsta bevisvärde!

Att dokumentet skulle ha skrivits på en skrivmaskin som först kom ut i marknaden 1963 eller att William Moore själv skulle ha försett det med stämplingen TOP SECRET är nog lika långsökt som svårbevisbart, och vad bevisar väl påståendet att

Harry Trumans namnteckning skulle vara alltför lik hans namnteckning på ett annat dokument? En president undertecknar ju tusentals namnteckningar, och det kan väl inte vara alltför svårt att hitta en som är nästan identiskt lik den aktuella! Lika irrelevant är argumentet, att Trumans speciella exekutiva order i uppräknings av bilagorna försetts med datum i stället för diarienummer. Än sen då?

Det väsentliga – som Liljegren överhuvudtaget inte beaktar – är ju att dokumentet – som språkexperten dr Wescott påpekade – varken formellt eller innehållsligt ger någon som helst rimlig anledning till misstanke om att vara förfälskat. Det är precis så utformat, som man kan förvänta sig av ett dokument från den tiden och beträffande det ämnet!

Härtill kommer, att den kanadensiske elektroingenjören Wilbert Smith av en annan person i nyckelställning, dr Robert Sabacher, fick följande saker bekräftade, nämligen att:

1. flygande tefat verkligen existerar
2. detta är det mest hemligstämplade i USA, hemligare än vätebomben
3. deras funktionssätt är okänt, men en koncentrerad ansträngning att komma på det pågår i en liten grupp, ledd av dr Vannevar Bush (en nyckelfigur i MJ-12-dokumentet!)
4. hela saken betraktas av myndigheterna i USA som oerhört betydelsefull.

Roswell-Socorro-fallet är för övrigt långt ifrån det enda exemplet på största utomjordiska farkoster, som i största hemlighet omhändertagits av de amerikanska militära myndigheterna. Ufologen William Steinman påpekar i sin bok UFO Crash at Aztec (1987), att enligt ett hemligt FBI-memorandum av den 22 mars 1950 tre s k flygande tefat uppgavs ha omhändertagits i New Mexico. De beskrivs som cirkelrunda till formen och med ett upphöjt centralparti samt c:a 15 m i diameter. Enligt FBI-memorandumet tror man att störningarna berodde på att den kraftiga markradarn påverkade tefatens kontrollmekanism.

Skivan vid Aztec kom ner den 25 mars 1948, efter att ha upptäckts av tre separata radarenheter i sydväst. Utrikesministern, general George Marshall, uppger då ha gett order till befälhavaren för Enheten för interplanetariska fenomen (IPOU) vid Arméns byrå för kontraspionage att organisera ett bärgningslag, och han kontaktade dessutom dr Vannevar Bush – nyckelfiguren i MJ-12! – och uppmanade honom att samlar ihop ett vetenskapligt undersökningslag!

Som ingående i detta undersökningslag nämner Steinman förutom Bush de tre andra vetenskapliga medlemmarna av MJ-12 plus fem andra toppvetenskapsmän med anknytning till det militära, däribland dr Robert Oppenheimer och dr John von Neumann! Vetenskapsmännen uppmanades av dr Bush att samlas vid Durango Airfield, Colorado, drygt 56 km norr om Aztec. De var alla tvungna att avlägga en ed av högsta topphemlighetsgrad!

Vetenskapsmännen anlände på platsen

något senare än IPU-laget och tog sig in i tefatet genom ett krossat ventilfönster, vilket redan Frank Scully hade berättat om i sin bok 1950. Förutom kropparna av de döda utomjordingarna påträffade man en bok med underliga hieroglyfiska skrivtecken. Tre dagar senare lastades det isärtagna UFO't på tre stora lastbilar, övertäckta med en presenning med påskriften "EXPLOSIONES". På nattliga småvägar anlände konvojen en vecka senare till Navy Auxiliary Airfield vid Los Alamos!

Det står naturligtvis Liljegren fullkomligt fritt att förneka de utomjordiska högre civilisationernas närvaro på vår jord och misstänkliggöra MJ-12-dokumentet så mycket han vill. Men vem skulle ha förfälskat detta dokument och i vilket syfte? Här har Liljegren ingenting att komma med utom den ena oklara och orimliga spekulationen efter den andra. Det enda förnuftiga är naturligtvis att utgå från att dokumentet är precis vad som framgår av dess ordalydelse, en rapport från CIA-chefen amiral Hillenkoetter till nyvalde presidenten Eisenhower om den topphemliga MJ-12-gruppen och resultatet av dess undersökning av en störtad utomjordisk farkost!

Sune Hjorth

Det är bevisat att Trumans brev till minister Forrestal är förfälskat. Det är inte så som Hjorth skriver att Trumans namnteckning på brevet till försvarsministern är "nästan identiskt lik" hans namnteckning på ett annat brev. Som alla kunde se i Sökaren nr 4 i år är namnteckningen på UFO-brevet *identisk* med namnteckningen på ett brev till dr Vannevar Bush, dvs den är *exakt lik* den andra namnteckningen – fransett att den är drygt tre procent större. Det rör sig alltså om *samma* namnteckning, överförd från ett dokument till ett annat. Det är ett faktum att ingen människa kan skriva sitt namn precis lika vid två tillfällen. Det är också ett faktum att vid fotokopiering kan kopian bli litet större än originalet.

Hjorth nämner som ett argument för uppfattningen att MJ 12-dokumentet är äkta, att "de amerikanska makthavarna" haft ett starkt motiv för att förtiga omhändertagandet av ett störtat flygande tefat. (Om nu något tefat har störtat.) Men han beaktar inte att bland UFO-intresserade/UFO-fantaster/UFO-författare kan finnas någon med starka skäl att fabricera ett dokument, som stöder den åsikt han gjort till sin.

SM

Gåvor

Elna Andersson, Tibro, 5:-, Monica Wallgren, Bollnäs, 5:-, Emmi Kruse, Höör, 5:-, Per-Erik Lång, Västerås, 30:-, Lillster Kanold, Tyresö, 1.000:-, Tore Mannering, Nacka, 30:-, Rolf Ohlson, Bollnäs, 100:-.

Ett hjärtligt tack för hjälpen!

Red

32-årig kille, fri som en fågel, söker er ensamstående tjejer/kvinnor i Sthlm/Gbg/övriga landet, med ett seriöst intresse av ockultism. Mina intressen är: A. A. Golden Dawn, Quabalahn, Rosenkreutz, Teosofi, Fysik, Jung, Taoism/Tantrism, i övrigt allt som gör livet glatt. Om Du liksom jag är intresserad av ovanstående, bilda/bo i kollektiv, skriv och berätta om ockulta intressen, Dig själv + foto. Svar till "Pan/Horus", Sökaren f v b.

Om du är en man 30–50 år, gärna tvilling, som är intresserad av att leva ekologiskt, söker djupare andliga dimensioner och framför allt genomgått någon form av egen personlig utveckling, sök då dina vägar till mig, 38-årig skyttkvinna, med mycket rik livserfarenhet, stor aptit på livet och som längtar efter ett "friskt" förhållande med en öppen och mogen man. Skriv svar till "Light", Sökaren f v b.

32-årig kille, allvarlig, humoristisk, ej prestigefixerad, snyggt utseende, vältrimmad, övergivit politik och religion, Martinusinspirerad, vegetarian, fiskätare ute, intresserad av filosofiska frågor, mysiga hemmakvällar, litteratur, konstutställningar, klassisk musik, jazz, parapsykologi, bra film m m söker kramig, känslig tjej som tröttnat på ensamma helger och ytligt dans- och krogliv. Utseende, vikt egalt. Skriv svar till "Kramig Skånekille", Sökaren f v b.

Jag är en rätt nyligen pensionerad stats-tjänsteman, ekonomiskt oberoende, fördelaktigt utseende, måttlig med starka drycker och cigaretter, 178 lång, 65 kg tung, nyinflyttad i Nacka. Då min sammanboende avled för drygt ett år sen, var jag inställd på att leva ensam resten av livet men har nu insett att det inte är vettigt att isolera sej. För att bryta ensamheten söker jag kontakt med enkel, okonventionell kvinnlig vän, lika nyfiken som jag på att finna nya metoder och medel för att uppnå större tillfredsställelse med livet. Kanske kan vi lära oss att utnyttja de inneboende dolda krfter som varje människa lär ha. Mina övriga intressen är: naturen, arkeologi, astrologi, släktforskning och litteratur samt i allmänhet sådana ämnen som behandlas i Sökaren. Kopplar gärna av med bra korsord. Skriv svar till "Förmyelse", Sökaren f v b.

Pris för kontaktannonser 50 öre per ord + 5:- i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 15:-. Moms inräknad.

Kom ihåg!

Vid prenumerationsförnyelse fyll i Ditt namn och Din adress på postgirotalongen!

Vid adressändring uppge även den gamla adressen!

Om företag och livets mening

"I det nya företaget går vi till jobbet för att växa som människor." Orden är Rolf Österbergs i boken *Vitsen med arbete* (Prisma) som handlar om en ny företagsfilosofi.

Vi lever i en tid av stora förändringar både lokalt och globalt. På många områden bryts gamla mönster och nya är på väg att skapas. Rolf Österbergs visionära bok ligger rätt i tiden, och sannolikt kommer den att bli en av årets bästsäljare.

Makt är rädlans baksida, skriver Rolf Österberg. Han vet vad han talar om. Han har varit högt uppe i karriären, VD i Tidningarnas Arbetstjänstförbund, vice VD i DN-koncernen och senast VD i Svensk Filmindustri. En bit in på 80-talet lämnade han allt han uppnått för att gå en annan väg. Boken "Vitsen med arbete" är ett av resultaten på denna nya väg. Idag lever Rolf Österberg på att skriva och föreläsa om sina nya tankar både i Sverige och USA, bl a på Stanford Business School.

Rolf Österberg berättar om hur de nya idéerna smög sig på honom under de nattliga löneförhandlingar som han var inblandad i under 70-talet. Han försökte att skjuta frågorna ifrån sig och tänka på den position han hade. Men de gick inte att stoppa. Är det ekonomisk tillväxt, lönsamhet och materiell standard som är människans viktigaste drivkrafter? Blir livet meningsfullare och rikare när vi uppnår detta?

Idag identifierar vi människor efter vad de gör och deras materiella standard, inte efter vilka de är. På samma sätt värderar vi ofta oss själva. Detta leder till fastlåsta positioner, och här kommer rädlans in. Vi blir rädda för att förlora det vi uppnått, vår position.

Boken vimlar av tänkvärda påståenden och funderingar, t ex att löneförhandlingar idag handlar om att köpa och sälja arbetskraft. Människors kunskaper, deras tid och en stor del av deras liv blir en handelsvara. Det blir en mekanisk process utan liv.

I början av boken berör Rolf Österberg också den brytningstid vi lever i idag och den naturliga utvecklingskraft den har. Somliga kan uppleva detta som ett hot, men det går inte att hejda. Näringslivet, anser han, kommer att spela en viktig roll som "brygga" mellan den gamla och den nya tanken. Det är här förändringarna kommer att synas först.

I den gamla tiden mäter man tillväxten i ekonomiska termer. Man utreder och beräknar. Uppfattningar som avviker från det allmänna mönstret accepteras inte. Syftet med arbetet är att tjäna pengar, utan att man ser vad arbetet kommer att innebära för miljön, naturen och oss själva längre fram.

Den nya tidens tankar är inte en revolt mot den gamla tiden, utan de växer fram och gror ur denna.

Fram till mitten av 60-talet genomgick Sverige en fantastisk utveckling. Vi nådde fram till den högsta levnadsstandarden i världen. Sedan dess har vi kommit in i en

allt brantare nedförsläp. Materialismen har blivit så hårt präglad i oss att den kommit att bli en del av oss. Vi har inte förstått att det är dags att växla till ett nytt spår.

Vad som nu är på gång är en total omvägning i vår tankevärld, en höjning och utvidgning av det mänskliga medvetandet. Den nya tanken är helhet och medmännisklighet. Tillväxten i framtiden blir inte lika med ekonomisk tillväxt utan med personlig/mänsklig tillväxt. Inom varje människa finns en kreativitet som är i det närmaste obegränsad. Att frigöra dessa resurser – det är där tillväxtpotentialen ligger!

I den nya tanken sätter vi färre mål och planerar mindre. Vi deltar i en process utan att exakt veta vart den leder oss. Det är i den processen, genom att möta utmaningar och problem, som vi utvecklas kollektivt och individuellt.

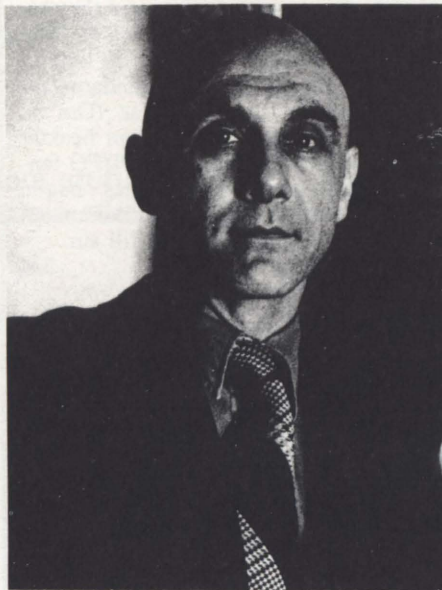
I boken möter vi också kapitel om företagens existentiella kris, om världsekonomin, som också står inför sitt sammanbrott och där de nya tankarna får tillfälle att tränga in. Den västtyska arkitekten och ekonomen Margrit Kennedy är inne på liknande teorier i sin intressanta skrift "Ekonomi utan ränta och inflation" (Korpen 1989).

Rolf Österbergs visioner runt den nya ledarrollen i företaget är befriande, liksom hans tankar kring ägande och vinster. Både den socialistiska och den kapitalistiska ägandemodellen anser han vara uttryck för makt. I den nya modellen bildar de anställda och företaget en helhet. De anställda är företaget. De bör därför rent logiskt också äga företaget tillsammans.

Det finns redan företag som arbetar efter dessa nya tankar, t ex i USA, Västtyskland, Latinamerika och Sverige.

För människor som tror att livets grundton innebär förändring och utveckling, ger den här boken flera "aha"-upplevelser och glädjesor på kinderna, för dem som helst kör på i gamla hjulspår, är det en ytterst farlig bok. Ta risken, läs den och se var du står!

Eva Jagrell

Dr Bernard Siegel.

Att skapa hälsa

Bernie S Siegels bok *Kärlek, medicin och mirakel* (Bonniers) borde vara obligatorisk i läkarutbildningen och en gåva från landstingen till alla redan utexaminerade läkare. Men även för oss andra är boken viktig.

Bernie Siegel är kirurgen som släppt kniven och i stället börjat intressera sig för sina patienters känslor och den koppling han upptäckt mellan psyke och sjukdom. På ett ömsint och lättillgängligt sätt berättar han om sina erfarenheter, men också om det motstånd och den misstro han mött främst från kolleger. Boken handlar sannerligen inte bara om cancerpatienters märkliga förmåga att bota sig själva, utan lika mycket om en ny och mänskligare läkarroll.

I inledningen undrar Siegel över varför läkarvetenskapen så sällan studerar de människor som *inte* blir sjuka. Han är övertygad om att det psykologiska tillståndet påverkar det fysiska via det centrala nervsystemet, hormoner och immunsystem. Sinnesro ger kroppen ett "livgivande" budskap, medan depressioner, rädsla och ouppklarade konflikter ger den ett "dödsbringande" budskap.

Exceptionella patienter är ett begrepp som ofta används i boken. Det är människor som själva tar befälet över sina liv. De arbetar hårt för att bli friska och uppnå sinnesfrid. De kräver att få kunskaper om sin sjukdom, och är de inte nöjda med sin läkare, så byter de. De kräver uppriktighet och att bli bemötta som medmänniskor.

Läkarens roll är enligt Siegel inte enbart mekanisk-livräddarens, utan medmänniskan som stödjer patientens inre förmåga att bota sig själv. I denna process helar och lär sig läkaren mycket och blir en ännu bättre botare för andra. I stället för mirakel vill Siegel använda termen "självläkning", som betonar patientens aktiva roll i tillfrisknandet. En grupp forskare i London rapporterade nyligen att 75 procent av de cancerpatienter som reagerade med kampvilja på diagnosen överlevde i tio år, jämfört med 22 procent av dem som reagerade med känslor av hjälplöshet eller hopplöshet. Men läkningen är en skapande process och den kräver lika hårt arbete som allt annat skapande.

Siegel arbetar med musik, meditation, drömmar och patienternas egna teckningar. Dessa vägar öppnar kanaler inåt, där den helande kraften finns.

Vissa samhällen har lägre cancerfrekvens än andra. Religiös tro och en relativt öppen och accepterande inställning till sex är vanliga drag i samhällen med låg cancerfrekvens. I samhällen med mycket stress och konkurrens stiger cancerfrekvensen liksom i stammar som regelbundet krigar.

Siegel betonar gång på gång att när vi inte tar hänsyn till våra känslomässiga behov, blir vi mottagliga för sjukdom. Den människa som tar itu med sin ilska eller förtvivlan har lättare att undgå sjukdom. En forskare betecknar cancer som förtvivlan upplevd på cellnivå. Men Siegel är noga med att påpeka att orsakerna till cancer är komplexa och inte bara att finna i psyket.

Ärftlighet och cancerframkallande ämnen är också betydelsefulla faktorer.

Mycket av den kunskap som Siegel delar med sig av i boken har han fått genom de grupper av främst cancerpatienter som han arbetat med. Snart upptäckte han att *de* blev hans lärare.

I Siegels program finns motion, skratt och lek med. Alla tre har en positiv inverkan på kropp och själ, liksom meditation. Meditation bidrar till att sänka blodtrycket, pulsfrekvensen och koncentrationen av stresshormoner i blodet. Även visualisering och hypnos berörs i boken.

Boken avslutas med ett kapitel om "kärleken och döden", där Siegels egen tro på ett liv efter döden tydligt kommer fram. Även några praktiska övningar i avslappning och visualisering finns som bilagor i slutet av boken.

Det har varit en stor glädje för mig att läsa "Kärlek, medicin och mirakel", och det är en utmärkt bok att samlas runt i en grupp. Jag ser fram emot nästa bok av Bernie Siegel, "Kärlek, tro och helande", som kommer i höst.

Jag tror på solen – även när den inte skiner.

Jag tror på kärleken – även när den inte märks.

Jag tror på Gud – även när han inte talar. Så stod det på ett sönderbombat hus i Tyskland, som de allierade fann. Det är om denna tro och dess förunderliga verkningar som Siegels bok handlar!

Eva Jagrell

Möte i tystnaden

Liksom kroppen behöver mat, behöver själen näring. Det finns många olika sätt att ge näring till sin själ – ett sätt är att läsa en god bok.

Wilfrid Stinissens bok *Vandring till sanningen* (Libris 1987) är en sådan bok. Det är en bok att njuta av i små portioner, förslagsvis ett kapitel om dagen – att begrundas, att ta till sig och att själv pröva på.

Vid karmeliterklostret i Norraby utanför Tågarps i Skåne är Wilfrid Stinissen en av de fyra munkarna. Han har skrivit ett flertal böcker och leder meditationskurser och retreat runt om i Skandinavien.

Det har varit stimulerande för mig som icke-katolik att läsa "Vandring till sanningen". Även om många svåra teologiska problem tas upp i boken, är den sällsynt fri från dogmatism och självsäkra "sanningar". Författarens förklaringar och tankar runt t ex treenigheten är djupt tänkvärda. Hör bara orden om den helige Ande: Han svävar över vattnet. Han far genom universum. Han är duva, han är vind, han är eld. Han fyller världsallet med kärlek. Han är Guds dynamik. Han är Livgivaren.

I Luk 17:21 står orden: Guds rike är inom er. Det är runt det mysteriet som mycket i boken handlar – att hitta den inre källa vi alla har, att väcka den och låta den leda oss i livet, att hitta ljuset och försöka förmedla det till andra. I kapitlet om goda vanor läser jag med glädje att kroppen är

viktig och är själens tempel. En stunds morgongymnastik är också viktig, inte bara morgonmeditationen! Kroppen är verkligen inget syndigt, tvärtom – Gud antog ju själv en mänsklig kropp: Jesus Kristus.

Visst blir man lycklig över följande ord: Materia är alltså kraft, energi, och universums grundegenskap är dans och lek! Tänk om våra präster tog dessa ord på allvar och kryddade gudstjänsten med dylika ingredienser!

Kapitlet om avspänning är intressant på flera vis. Det är svårt att be och meditera med en kropp full av spänning. När kroppen öppnar sig, öppnar sig också själen. Avspänning är helt enkelt kroppens bön. Vilken tanke!

Att leva i nuet är viktigt men svårt för de flesta av oss. Vi har för bråttom. Det är lättare för Gud att knacka på vår dörr om vi tillåter oss att leva i nuet.

Via kontemplativ bön avslutas boken med ett kapitel om Det inre lyssnandet. Ibland måste vi t o m stänga av vår egen bön för att bara lyssna. Det är i tystnaden vi möter Gud.

Eva Jagrell

En mysterieberättelse

Lo Qvamström har under pseudonymen Tizra Thil gett ut romanen *Skymningsgästen* (Åsak 1990). Det är en fördrömd, litet patetisk och mycket habil skildring av delar av gasverkskontoristen Signes liv tills hon dör i 23-årsåldern. Signes far tänker bara på sorgen efter modern så Signes liv blir mycket kringskuret, och dessutom mobbas hon av arbetskamraterna. Hon skildrar sitt fattiga liv med inte så liten återhållen harm och självrättfärdighet.

Det hade inte varit så mycket mer att säga om boken om det räckte med att läsa den – läsaren kan nog lätt svälja att "Signe" i vissa partier talar direkt till författaren och synes göra det bortom döden – med språkbruk och upplevelsevärld hämtade från Friedegårds "Torntuppen" och den enklare teosofin. Då hade det räckt att konstatera att detta gäller en habil och välskriven bok utan egentligt innehåll eller budskap.

Men författaren har förfallit till det alltför vanliga missbruket att ge bruksanvisning på bokens baksida. Av denna framgår det att det rör sig om en mysterieroman som innehåller mycket mer än läsaren förstår – Signe skall uppfattas som en verklig ande som har ett budskap till Lo Qvamström. Och då är det kanske viktigt för recensenten att hojta till, för det finns ingenting i berättelsen som antyder att den kommer från någonting annat än den teosofiska litteraturen. Här finns ingenting övernaturligt, och den ytliga tidsskildringen kräver knappast någon medhjälp från andra sidan.

Lo Qvamström har skrivit på sin bok i sexton år och utlovat ännu mer spännande avslöjanden i nästa del. Det bör vara ett visst ansvar för ett förlag att ge ut "mysterieberättelser" – framför allt om de är avsedda att tas på allvar – och kanske borde Åsak istället bett att få läsa nästa bok.

Örjan Björkhem

Ur Bokrevy nr 2, 1990

Bokrecensioner återgivna med tillåtelse av tidskriften Bokrevy, Bibliotekstjänst, Box 1706, 221 01 Lund

Strieber, Whitley. Genombrott. Forum. Övers fr eng av Bo och Ethel Kärnekull. Orig:s titel: Transformation. 249 s.

Förf har tidigare gett ut "Närkontakt" (1988). Den beskriver "besökarna", ett okänt släkte som kan visa sig i fysisk form och dessutom kan påverka människor med tankeöverföring. De utsätter människor för ibland hårdhänta och skrämmande undersökningar med minnesluckor som följd. De iaktas ofta i samband med oidentifierade flygande föremål. Denna bok skildrar förf:s fortsatta kontakter med besökarna på flera plan, både fysiskt påtagligt och tankemässigt. Också andra personers "besöksupplevelser" refereras. Förf hävdar att upplevelsen inte är så ovanlig. Alltsammans är alldeles otroligt, och kan naturligtvis enklast förklaras som hallucinationer eller fantasier. Hur mycket som kan vara sant är tills vidare omöjligt att veta. Boken är lättläst, förf skriver engagerande och livfullt. Översättningen är god.

Nils-Olof Jacobson

Ikeda, Daisaku. Den levande Buddha. En uttolkande biografi. Lettura. Övers fr eng av Öjevind Lång. Jap orig:s titel: Wata-kushi no Shakusonkan. 216 s. Ill.

Lagom till Ikedas Sverigebesök i juni kommer Den levande Buddha, en av hans runt åttio böcker, på svenska. Ikeda är överhuvud för Soka Gakkai, en mycket snabbt växande japansk buddhistisk lekmanorganisation. Ikeda arbetar mycket för freden och miljön och har bland annat fått FN:s fredspris. Ikeda följer Buddhas liv från födelsen till döden, men inte på ett berättande utan diskuterande sätt. Ikeda verkar väl insatt i den buddhistiska litteraturen och sätter in Buddhas liv i dess brett historiska sammanhang. Buddhas tio främsta lär-

DR B TAMMAM, PhD

International Registered consultant. Psychologist
Psychotherapist.
Spiritual (NFSH, ISF, UCH)
colour, magnetic,
contact & absent healing.

**A special interest:
hair problems**

57 Buckmaster Hse,
Holloway Rd (opposite
Johns Brothers)
London N7 9SB

Tel: 609 6305

jungar, släkt, kvinnosyn m m tas upp. Ikeda ser underverk och dylikt symboliskt och förlitar sig mer på sunt förnuft än på blind dyrkan. Det är en mycket intressant och trevlig biografi, skriven på ett relativt enkelt och medryckande språk. Boken verkar väl översatt från den engelska versionen.

Margareta Hartelius

Johnson, Robert A. Upptäck romantikens mening. Hagaberg. Övers fr eng av Gun Zetterström. Orig:s titel: We – the psychology of romantic love. 210 s.

Boken är en kulturhistorisk och psykologisk analys (främst efter analytikern C G Jungs teorier) av den medeltida myten om Tristan och Isolde. Förf, amerikansk psykolog, menar att myter symboliskt speglar mänskliga upplevelser och villkor i allmänhet och att Tristan och Isolde speglar den romantiska kärleken i synnerhet. I de olika kapitlen går förf bit för bit igenom sagan och ger tolkningar och förklaringar till in-

nehållet. Han drar paralleller till den moderna människan och kärleken och tar upp vad figurena, relationerna och symbolerna i berättelsen står för. Det är en vederhäftig och djupgående analys ungefär i samma stil som Bruno Bettelheims klassiska "Sagens förtrollade värld". Språket är bildrikt och levande, utan särskilt många facktermer. Allmänna kunskaper om psykoanalys och om Jungs teorier underlättar förståelsen.

Björn Nilsson

Drömmen löser problem. Red av Montague Ullman och Claire Limmer. NoK. Övers fr eng av Sylven och Mikael Katz. Orig:s titel: The variety of dream experience. 336 s. Litt.

Boken består av dryga tioalet kapitel av olika författare (bl a terapeuter, läkare och författare från USA) och det genomgående temat är hur man kan använda drömmar, huvudsakligen i grupp, för att bearbeta exempelvis livsproblem eller underlätta krea-

tivitet. De områden som behandlas är bl a drömteorier, inläring, gruppterapi och religion. Utgångspunkten för författarna är att drömarbete inte behöver innebära behandling och att det inte behöver ledas av någon expert. Det finns många konkreta exempel på drömmar och hur man bearbetat och följer upp dem. Boken riktar sig till både lek-män och yrkesmänniskor (t ex psykologer): innehållet ligger dock på en akademisk nivå. Sammanfattningsvis får läsaren en vederhäftig och mångsidig beskrivning av drömmar och drömarbete.

Björn Nilsson

Bardens, Dennis. Djurens oförklarliga sjätte sinne. Info Books. Övers fr eng av Natassja Heimbrand. Orig:s titel: Psychic animals. 207 s. Ill reg.

Boken innehåller ett otal rapporter från antiken till nutiden om olika djurs intelligens och handlingsförmåga och framför allt om utomordentligt modiga, kloka, trogna och synska hundar och katter, som räddat människor från att dödas genom mord, olyckshändelser och olika naturkatastrofer och som – om de övergivits – lätt hittat matte eller husse, då dessa flyttat till avlägset belägna och för djuren okända orter. Inte nog med detta: vid sin död har djuren ofta trans-formerats till "spöken", som fortsatt att uppvisa sin människovänliga attityd. Alla dessa djurs remarkabla utförsågor diskuteras i termer av ESP (= utomsinnlig varseblivning) och parapsykologi. Boken är "rolig", men ytterst litet av innehållet skulle platsa i en lärobok i etologi. Dess intressantaste partier är de som behandlar antikens djurmyter/-gudar. Illustrationerna utgörs av ett tiotal svart-vita foton och vinjetter.

Lars-Owe Drevious

Lindbohm, Denis. Spegelns tredje sida. PSI-cirkeln. 144 s.

Förf skildrar experiment med sin hjärna och sina sinnen, som leder till en paranormal varseblivning och kommer också in på sådana områden som drömtydning, självhypnos och prekognition = förmåga att se in i framtiden. Praktiska anvisningar ges om hur ett inträngande i "jaget" kan gå till, hur man åstadkommer ett "mantra" (= ett sätt att koncentrera uppmärksamheten). Med stor detaljrikedom skildras olika faser i förf:s sätt att öka sin psykiska förmåga och medvetenhet, liksom mentala utflykter framåt och bakåt i tiden, ensam eller i sällskap med andra personer. En rad märkliga OBE-upplevelser beskrivs (OBE = outside the Body Experiences, ute ur kroppen-upplevelser). Avslutningsvis skildras några ganska skrämmande möten med avlidna personer och deras miljö. Boken har en övertygande prägel av självupplevdhet.

Eric Carlheim-Gyllenskiöld

Livet. Dess uppkomst och gåta. Huvudred: Joyce Pope. Bonnier Fakta (Liv och vetande). Övers fr eng av Lennart och Maud Dahl. Orig:s titel: Life and science – Life itself. 159 s. Ill litt reg.

I den utmärkta serien Liv och vetande utgör föreliggande volym kvalitetsmässigt inget

undantag. Huvudtemat är jordens och livets uppkomst; sålunda ganska kontroversiella teorier och faktamaterial. Texten är realistisk och ger en vederhäftig bild av dagens vetenskapliga resultat och uppfattningar. Jordens ålder anges till mellan 4 och 5 miljarder år, livets till obetydligt mindre. Huvudvikten läggs på evolutionen, som presenterar växt- resp djurriket i utvecklingshistoriska översikter, och förloppen beskrivs så långt möjligt är. Att människan inte är den slutgiltiga utposten står klart: evolutionen fortskrider obönhörligen. Vissa språkliga inadvertenser stör översättningen, vissa definitioner är alltför svepande och diffusa, men helhetsintrycket är mycket gott. Därtill bidrar väsentligen det rika och utomordentliga illustrationsmaterialet, bra ordlista, utmärkt register samt litteratur- och bildkällor.

Bengt-Olof Landin

Hin, Kuan. Kinesisk massage och akupressur. Bergh & Bergh. Övers fr ty av Ingrid Windisch. Orig:s titel: Chinesische Massage und Akupressur. 240 s. Ill reg.

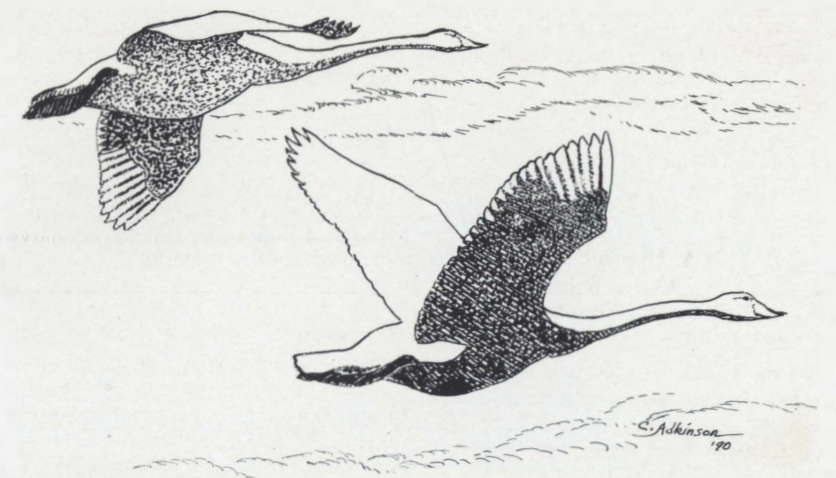
Förf, som är läkare och kinesisk akupunktör, beskriver lättläst och personligt, med hjälp av sin dotter och en journalist, Inhoa-metoden. Han rekommenderar den kinesiska massagen som förebyggande hälsovård – även för att öka immunförsvaret mot sjukdomar som aids och cancer, kring vilka han forskar i sin verksamhet i Paris. Boken präglas av en äkta kinesisk blygsamhet och filosofi, som tillsammans med den klara praktiska beskrivningen gör den mycket användbar. Den riktar sig till allmänheten och ger en levande och tillräckligt omfattande grund i den klassiska akupunktorens regler och historik. I förslagen till självbehandling av de vanligaste krämporna beskrivs akupressurpunkternas läge noggrant såväl i ord som bild (foton). Boken, som passar bra för nybörjare, förmedlar fint balansen mellan österländskt och västerländskt, yin och yang.

Ole Pullar Saxe

Lindell Fors, Eva. Kristallhealing. En introduktion till kristallernas helande värld. Av Eva Lindell Fors och Tiiu Serenander. Larson. 135 s. Ill litt.

I folkliga traditioner och esoteriska läror tillskrivs kristaller och ädelstenar magiska verkningar. Boken ger en översikt över hur man enligt nutida trosläror kan använda kristaller. Först beskrivs kristallernas fysikaliska egenskaper, hur man väljer, programmerar och vårdar dem och hur de kan användas i meditation och helande. Enligt esoteriska läror finns runt människan ett energifält med kraftcentra som kallas chakras. Dessa kan balanseras genom att lägga kristaller på kroppen, olika för varje chakra. Boken kan intressera främst läsare som redan delar förf:s trosläror, där kristaller betraktas som en sorts levande väsen som man kan kommunicera med. Framställningen är enkel och överskådlig. Boken är lättläst, vackert gjord, illustrerad med teckningar och några färfoton.

Nils-Olof Jacobson

Kära läsare!

För en tid sedan var det som om energin slutade flöda, när jag skulle översätta Eileen Caddys visdomsord. Det kändes som om det var dags att sluta, så då gjorde jag det. Allting har en början och ett slut.

Här vill jag tacka er alla för att ni har läst det jag skrivit, och för de uppmuntrande brev som ni ibland sänt till mig och min man Charles. Jag vill också låta er veta att Eileen finns här på Findhorn Foundation – vi träffar henne dagligen, och hon är en ständig källa till inspiration för oss som bor och arbetar här.

Om ni vill ha mera information om Findhorn Foundation, så är ni välkomna att höra av er.

Varma hälsningar till er alla!

Maria Adkinson

Findhorn Foundation
The Park, Forres IV 36 OTZ
Scotland

BABAJIS KRIYA YOGA

för kropp, sinne och själ. Lektioner varje mån & fre, kl 18, Bredängs Allé 8, T-banest. Bredäng. Ingen föranmälan men ring 08-97 89 63 för portkoden, 20 kr/lektion. Egen filt medtages.

Kriya Babaji

Nya böcker från Östlunds förlag

UTOMSINNIGA UPPLEVELSER. En märklig syn och samtal med Jesus. Uppseendeväckande budskap meddelades. Healing. 70:-.

VEGETARISK NÄRINGSLÄRA. Vetenskapliga bevis för att människan är byggd för vegetarisk kost. 30:-.

VARFÖR FINNS UNIVERSUM? Frågan ställd av vetenskapsmän. Josef Östlund ger svaret. 40:-.

RÄTT KOST BOTAR CANCER. Doktorsavhandling ger bevis. Förebyggande och botande behandlingsterapi. Beskrivning av botade fall. 40:-.

JESU HÄLSOLÄRA FÖR KROPPEN. Jesu verkliga mission på jorden, efter originalmanus från aposteln Johannes. Nyfunnet evangelium. 70:-.

KUNSKAPENS BOK OM ALLVETANDET. Ockulta och andra minnen. Reinkarnation. Astral projektion. Vad är spöken? Vad är Gud? 80:-.

Rekvision genom insättning på postgiro 73 19 96-5.

Östlunds förlag, 263 92 Höganäs. Tel. 042-36 79 51.

Det finns något bortom bergen...

"Vi tror att Gud är Kärlek och Makt och Sanning och Ljus... att alla hans barn en dag skall nå hans fotapall, hur långt på vilsna vägar de än må vandra..."

Upplev denna ljusa trosbekännelse i vår mässa söndagar kl 11.00 eller deltag i zenmeditation varannan torsdag kl 18.30.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Flottbrovägen 5, St Essingen, Stockholm
Tel 08-56 26 65

Församlingar finns också i Avesta 0226-517 30, Glimåkra 044-431 90, Göteborg 031-29 13 06, Lund 046-552 70, Norrköping 011-16 10 81 och Västerås 021-33 34 70.

Redigeringsprinciper

Sökaren binder ris åt sin egen rygg, som en av våra värderade läsare upplyser oss om. Med det menas att vi drar på oss klander genom att införa vissa kritiskt skärskådande artiklar. Klandret kommer från dem som anser att innehållet i de kritiska artiklarna är felaktigt eller ensidigt. De gemälen, som vi publicerar, försonar oss inte med våra kritiker.

I en kulturtidskrift kan – litet förenklat – tre skilda attityder förekomma hos medverkande skribenter: de kan skriva *för*, *mot* eller *neutralt*.

I populärtidskrifter förekommer sällan mot-artiklar. Läsekretsen skall hållas på gott humör – det är förstås en förutsättning för en stor upplaga. I idella tidskrifter är det på samma sätt: ett budskap förs fram, och det som strider mot budskapets sanning hålls undan.

Tänk om Tidskrift för Hälsa regelbundet skulle ta upp fall där människor misslyckats med vegetarisk hälsokost – de har inte blivit friska eller de har rent av blivit sjuka – om Hälsa således skulle ifrågasätta själva grundvalen för den egna verksamheten, då skulle naturligtvis upplagan snabbt sjunka och tidningen kanske inte kunna ges ut. Så Hälsa har helt naturligt valt att ständigt framhäva det som talar för hälsobudskapets generella riktighet.

Eller tänk om tidskriften Utan Gräns skulle diskutera de forskningsrön som talar mot spiritualismen, eller om en kristen tidning skulle ifrågasätta om Jesus verkligen var död och blev levande igen, om han faktiskt for upp till himlen, om han verkligen skall återkomma för att döma levande och döda, då skulle många av besvikelse och ledsnad lämna spiritualismen och kristendomen, och tidskrifternas upplaga skulle gå ned. Så man för uteslutande fram sådant som stöder den åskådning man företräder – och som man säkert tror starkt på.

En förtjänst hos en kulturtidskrift är att den inte är bunden vid en bestämd åskådning, utan kan ifrågasätta och diskutera allt – till läsarnas nytta.

De slutsatser som läsarna sedan drar, är deras ensak.

○

Eileen Caddys visdomsord har publicerats i Sökaren under en följd av år. Det inslaget upphör nu efter ett meddelande från Maria Adkinson (sidan 39). Ett stort tack till Maria och Charles Adkinson för god översättning och fina illustrationer!

SM

SÖKAREN

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sven Magnusson

Adress: Östra Kanalgatan 18,
652 20 Karlstad

Telefon: 054-11 16 89

Prenumerationspris:
Helår (8 nr) 195:-
Halvår 105:-

Postgiro: 706047-8

Bankgiro: 372-8128

Annonspriser: (moms tillkommer):
Helsida 1.300:-, halvsida 750:-
småannonser 25:- per spalt-cm, men
minst 75:-

Wallin & Dalholm Boktr AB,
Lund 1990
ISSN 0038-0504

INNEHÅLL

Lars Liedström:

Sri Chinmoy, en andlig mästare
i vår tid 2

Mona Sundquist:

Meditation enligt Brunton 6

John Wren-Lewis:

Att ta med sig Nirvana från
en nära-döden-upplevelse 7

Nils-Olof Jacobson:

Rösterna från rymden,
lägesrapport 1990 10

Örjan Björkhem:

Världens främsta medium? 14

Ann Cecilia Pullar:

Det obehagligt goda 16

Clas Malmberg:

Paranormala fenomen – kan
de bevisas? 20

Olov Lindahl:

Det våras för biologisk medicin 24

Olov Lindahl:

Vem skall bestämma över
vår hälsa? 25

Ruth Dahlén:

Skapelsevisionen 28

Östen Kjellman:

Hjäman avgör vår religion 32

Eva Jagrell:

Karmelgården 34

Eva Jagrell:

I kapellet (dikt) 34

Brev 34

Bokrecensioner 36

Bokrevy 37